

USA i dialog med Kina// USA's-UK's efterretningstjenester imod Trump// LaRouche-leder Jacques Cheminade er nu præsidentkandidat i Frankrig

Med formand Tom Gillesberg

Kina understreger betydning af jernbaneprojekter i Afrika

15. marts, 2017 – En hurtig udvikling af jernbanenettet er vigtigt, da det »kan være med til at forbedre økonomien, skabe jobs, og skatter vil bringe fordele i denne forbindelse. De fleste afrikanske lande hilser Kinas tilstedeværelse dér velkommen«, sagde talsmand for det Kinesiske Handelsministerium, Shen Danyang.

»Afrika udgør en vigtig del af jernbane-initiativet i 'Bælt & Vej'. Når vore teams først kommer til stedet, undersøger de området for vand, så lokalbefolkningen har vand. Dernæst bygger vi veje, fordi vi har brug for dem til jernbanebyggeriet; og for det tredje, så skaber vi jobs«, sagde Wang Mengshu fra Det Kinesiske Ingeniørakademi.

I begyndelsen af næste måned skal kinesiske entreprenører efter planen færdiggøre et 500 km langt jernbaneprojekt med standard skinneafstand i Kenya, der vil forbinde byen Mombasa til landets hovedstad, Nairobi. I mellemtiden er en 700 km lang jernbanelinje i indlandsnationen Etiopien, der forbinder nationens hovedstad Addis Abeba med Djibouti på Afrikas østkyst, allerede færdig. Der er andre planer i gang for at bygge flere jernbanelinjer i Uganda, Tanzania og Rwanda.

»Afrika kan lære af vore erfaringer. De ser, at jernbaner kan styrke en økonomi. Nu ser vi alle afrikanske lande, der planlægger at bygge 7.000-8.000 km jernbaner. Det samme indså vi i Kina. Uanset, hvor stramt budgettet er, så kan vi afse nogle penge til vore jernbaner«, sagde Wang.

Hvad kan du gøre for menneskeheden?

Leder fra LaRouchePAC, 17. marts, 2017 – Det værste, der kan ske for et bankerot og dekadent imperium, hvis fortsatte magt afhænger af formbarheden hos befolkningen, som er beregnet at skulle være dets offer, er, at folk begynder at afsløre deres bluff. Dette er, til stor fortrydelse i City of London og på Wall Street, en afgørende proces, der er i gang over hele planeten.

Den kinesiske regering er, f.eks., i færd med at feje dem til side, der opfordrer til konfrontation mellem USA og Kina, og erklærer i stedet, at der er »lyse udsigter for et samarbejde mellem Kina og USA« samtidig med, at de minder verden om, at »Kina fortsat vil være en vigtig motor for verdens vækst«, som premierminister Li Keqiang udtalte den 15. marts. Et møde

mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump forventes nu afholdt i begyndelsen af april.

Rusland går heller ikke med på Londons »skal vi to, du og ham, slås«-spil. Russiske topanalytikere afviser den seneste videoprovokation fra CNN imod Vladimir Putin ved at bemærke, at »Vesten forsøger nu at bruge den sidste chance, der stadig eksisterer, før Putin møder Trump, for at dæmonisere den russiske præsidents person«.

Og internt i USA finder der en voksende gæringsproces sted i befolkningen og blandt politiske personer, i den gruppe, der har fået nok af Wall Street og deres marionetter i Washington, og som i stedet ligger på linje med Lyndon LaRouches politiske krav om en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-lov og udviklingen af avancerede, videnskabelige missioner for menneskeheden, såsom fusionskraft og udforskning af rummet – sammen med de andre elementer i LaRouches Fire Love.

I dag responderede Lyndon LaRouche til Wall Streets insisteren på at sabotere Glass-Steagall, og på at lukke de få kernekraftværker, der stadig måtte være i drift i USA. »Dette er en total, idiotisk fejltagelse«, udtalte han. »Vi må absolut bekæmpe det her, og vinde; man kan ikke opretholde realøkonomien uden denne beskyttelse«, den beskyttelse, der tilvejebringes af kernekraft og andre, avancerede, videnskabelige kapaciteter.

LaRouche fremsatte krav til sine medarbejdere om at lancere et nationalt mobiliseringsfremstød for at fremme en respons til disse spørgsmål i befolkningen: Det er et spørgsmål om en handling, der må udføres. Han udtalte, at den store, tysk-amerikanske rumfartspioner Krafft Ehrickes liv og arbejde – Ehricke, der byggede Saturnraketten, der bragte USA til Månen – bør bruges i denne henseende, fordi det er et aktuelt spørgsmål, der peger på den form for forbedringer, som behøves. Ehricke var en dyrebar person, et menneske, der gik hele vejen for at præstere resultater. Ved at støtte mindet

om, hvad han har gjort for nationen, og for verden, kan vi stille følgende spørgsmål til vore amerikanske medborgere:

Hvad kan du gøre for menneskeheden? Ikke kun for de umiddelbare, politiske hensigter, men, hvad kan du gøre for deres intellekt?

Foto: Saturn V-raketten blev brugt til at sende astronauter til Månen. (NASA)

Udtalelse på Folkerepublikken Kinas Udenrigsministeriums hjemmeside, om Wang Yis møde med Anders Samuelsen – Læg mærke til sætningen om »Bælt & Vej«

Wang Yi holder diskussioner med Danmarks udenrigsminister Anders Samuelsen

Den 13. marts, 2017, afholdt udenrigsminister Wang Yi diskussioner med Danmarks udenrigsminister Anders Samuelsen i Beijing.

Wang bemærkede, at Danmark var en af de første, vestlige lande, der oprettede diplomatiske forbindelser med Kina. I øjeblikket er de kinesisk-danske relationer de bedste i historien, og står over for vigtige udviklingsmuligheder. Præsident Xi Jinping og statsminister Lars Løkke Rasmussen sendte lykønskingsbudskaber til åbningsceremonien for Kina-

Danmark Turismeåret 2017 i sidste måned. Til næste år vil de to lande omfavne 10-års jubilæet for etableringen af omfattende, bilateralt, strategisk partnerskab. Kina er indstillet på, sammen med Danmark, at benytte denne anledning til yderligere at tilpasse udviklingsstrategier, intensivere samarbejde inden for økonomi, handel, investering, grøn udvikling, konnektivitet, innovation, iværksætteri, sundhedspleje, ældrepleje, vandresource-management, moderne landbrug og andre områder, og udveksling inden for kultur, turisme, regionale anliggender og andre emner, med det formål at hæve det kinesisk-danske strategiske partnerskab op til nye højder.

Anders Samuelsen udtrykte, at den danske regering tilskriver udviklingen af sine relationer til Kina stor betydning og bestemt fastholder politikken med ét Kina og respekterer Kinas suverænitet og territoriale integritet. Danmark er meget beæret over at være det første EU-medlem, der sammen med Kina udgør medformandsskabet for turismeårets aktivitet. Den danske side ser frem til at benytte dette som en anledning til at fremdrive gensidig dansk-kinesisk turisme og er villig til at gøre det mere bekvemmeligt for kinesiske borgere at ansøge om dansk visum. Danmark værdsætter højt »Bælt & Vej«-initiativet, som Kina har lanceret, og håber, sammen med Kina, at yde positive bidrag til konnektivitet på det eurasiske kontinent. Den danske side støtter, at Nordeuropa samarbejder med Kina, og Danmark står klar til at spille en aktiv rolle i at fremme udviklingen af relationerne mellem EU og Kina.

FN's Peter Thomson: Den Nye

Silkevej er planetens eneste fremtid

13. mrs., 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings vision »er den eneste fremtid for denne planet«, sagde formand for FN's Generalforsamling, Peter Thomson fra Fiji, i et interview med *Xinhua*. Både Thomson og FN's generalsekretær, António Guterres, har lovet, at FN vil arbejde sammen med Kina for at fremme verdensfred og udvikling, og virkeliggøre målet med at opbygge et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.

Som et klart tegn på den voksende, globale anerkendelse af Xis signaturkoncept for menneskehedens udvikling, vedtog den 55. FN-kommission for Samfundsudvikling (CSocD) en resolution i februar, der kræver mere støtte til Afrikas økonomiske og sociale udvikling ved at omfavne ånden for at opbygge et menneskeligt fællesskab for en fælles fremtid. Philipp Charwath, formand for CSocD, sagde til *Xinhua*, at konceptet »grundlæggende set er en anerkendelse af, at vi alle er afhængige af hinanden«.

Kinesisk initiativ ønsker at hjælpe

Trumps 2026-vision for USA;

Britisk efterretningstjeneste

ønsker at afsætte eller dræbe ham

Leder fra LaRouchePAC, 14. marts, 2017 – Hvis det voksende antal meldinger om, at Donald Trump og Xi Jinping vil mødes i Florida i næste måned, er korrekte, så ligger vejen åben for, at præsident Trump kan samarbejde med Kinas globale drivkraft for vækst og fremskridt – den såkaldte Nye Silkevej eller Bælt & Vej-initiativet – og som Barack Obama nægtede at gøre.

De mål ude i horisonten, som Trump har fastsat for Amerikas »250-års jubilæum« i 2026 – fred med nationer, inklusive vore nuværende »modstandere«; en fornyet, moderne, økonomisk infrastruktur, »vore fodspor i fjerne verdener« – ville i så fald have langt bedre udsigter til at blive nået. Disse mål er ikke på dagsordenen hos nogen af USA's to krigsførende, politiske partier.

Det britiske efterretnings- og sikkerhedsapparat har forvandlet det Demokratiske Partis chok over Trumps valgsejr til en fuldt optrappet mobilisering, der stadig kører i højeste omdrejninger, for at fjerne ham gennem afsættelse ved en rigsretssag eller ved tilbagetræden. Nogle, på den europæiske elites højeste niveau, ville også overveje mord. Den ene britiske efterretningsagent efter den anden (hvoraf dagens briefing rapporterer om den seneste) har indført »efterretninger, der kan ødelægge Trump« i den amerikanske, politiske proces, gennem Obama og hans George Soros-fraktion af Demokrater. Mandag, den 20. marts, er endnu en nøgledato i deres mål, deres indsats for at bringe Trump til fald gennem falske skandaler, såfremt Obama-demokrater fortsat spiller rollen som klovn for denne indsats.

Det britiske oligarki kan ikke udholde tanken om en amerikansk præsident, der afviser geopolitik og finansimperium, til fordel for national udvikling og »win-win«-samarbejde mellem

de store magter – USA, Rusland, Kina, Indien, Japan og andre. Dette er, hvad der står på spil i de forestående møder med Xi Jinping og, måske, med den russiske præsident Putin.

Målene med at genopbygge Amerikas infrastruktur, med at vende tilbage til Månen på permanent basis, og hinsides Månen, kan ikke opfyldes på nogen anden vis. De \$5-8 billion, der behøves til et nyt, højteknologisk, amerikansk infrastruktursystem, eksisterer ikke uden, at verdensmestrene i dette felt, Kina og Japan i særdeleshed, deltager. Bælt & Vej-initiativet, som Kina nu kalder sit globale opbygningsinitiativ, er altafgørende for dette nye paradigme; og ligeledes for udsigten til fred i Mellemøsten i samarbejde med Rusland.

Det er nyttigt, at chefen for Bælt & Vej-initiativets topmøde, Yang Jiechi, også er den mand, der tilbragte to dage med møder med Trumps team i Washington og New York i sidste måned.

Men, de afgørende handlinger, der vil få dette til at fungere, afhænger af os.

Det betyder at bryde Wall Streets magt ved at gennemtvinge en Glass/Steagall-bankreorganisering; at presse igennem en national kreditinstitution efter Hamiltons principper, og som USA fuldstændigt mangler; og at fastholde »Amerikas genopbygning« på det absolut højeste niveau med udvikling af fusionskraft og udforskning af Solsystemet.

Lyndon LaRouche fremlagde disse »fire love til USA's redning« for flere år siden, for præcist at opnå dette mål med samarbejde, og som repræsenterer hele hans livsværk. Og han har advaret om, at den britiske kronens kræfter ikke vil tolerere at »miste« USA til dette nye paradigme; de må besejres, for at dette paradigme kan bære frugt.

Foto: Præsident Trump under et møde med sin regering, 13. marts, 2017. [facebook@DonaldTrump]

Kina træder frem som leder af global udvikling

13. marts, 2017 – Kina er i færd med at træde frem som nuværende verdensleder inden for politiske og økonomiske initiativer, for nutidig økonomisk udvikling, og de annoncerer dette direkte til det amerikanske folk, med en helsidesannonce på side A5 i dagens *New York Times*, med titlen, »Xi Jinping: Leder af Kinas Store Genoplivelse«.

Et andet kinesisk-amerikansk initiativ, der rapporteres samtidigt, er et møde den 6.-7. april mellem præsidenterne Xi og Trump i præsident Trumps Mar-a-Lago landsted i Florida. De mange rapporter om et møde 6.-7. april mellem de to præsidenter fremkom først i *Axios News Service*, så *Sputnik International*, *Examiner* i Washington, D.C., og *South China Morning Post*.

Den 8. marts spurgte *NewsMax*-reporter Robert Gizzi, med henvisning til en rapport fra et japansk nyhedsagentur, præsident Trumps pressesekretær, Sean Spicer, under hans pressekonference, om de to præsidenter skulle mødes »i næste måned« [april], og, »Vil de have et topmøde forud for G20?« Dengang svarede Spicer, at han »ikke have nogen kommentarer om præsidentens kalender«.

Xinhua News fulgte op på dette ved at indsætte en helsides »annonce«, der forklarede om Kina, på side A5 i *New York Times* de 13. marts, med titlen, »Xi Jinping: Leder af Kinas store genoplivelse«, og som har til formål at give amerikanske læsere i USA's intellektuelle centrum, New York, den fulde historie om Xi, »der anførte mere end 1,3 mia. mennesker i marchen mod den kinesiske drøm: en afslutning af de værste

former for fattigdom og en foryngelse af en nation, der allerede har skabt forbløffende fremskridt med skabelse af velstand«. Artiklen siger, at den 63-årige reformator [Xi] »har ladet sine egne tanker få indflydelse på de problemer, som vil blive konfronteret hen ad vejen, især efter et år med uventede verdensbegivenheder«. Den bemærker, at, »med folkets bekymringer som sine egne primære bekymringer, er Xis erfaring, engagement, beslutsomhed og evne til at regere og lede blevet noget af en sjældenhed på den politiske verdensscene«.

»I år vil Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres vælge et nyt lederskab for en femårsperiode, den afgørende periode for Xis vision om en rig nation ved Kinas Kommunistiske Partis 100-års jubilæum ...

»Frem til 2020 forventes Kinas BNP at overstige 9 billion yuan (US\$ 13 billion), hvilket eksperter mener, vil nærme sig USA's BNP. Der skulle til den tid være omkring 440 mio. middelklassehusstande i Kina, et enormt marked for verden.«

Artiklen påpeger, »Kina skabte 2,65 mio. jobs for amerikanere i 2015 gennem bilateral handel og investeringer, iflg. det Amerikansk-kinesiske Erhvervsråd, der har base i Washington, D.C. ... Den fælles drøm er ikke kun til fordel for Kina, men for hele verden«.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping i FN's hovedkvarter i Schweiz, 18. jan., 2017.

USA må spille sin rolle i

Bælt & Vej-symfonien

Leder fra LaRouchePAC, 12. marts, 2017 – Den kinesiske regering har lanceret et globalt organiseringsfremstød for at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, som skal afholdes i Beijing den 14. – 15. maj, konsoliderer en »bred, international konsensus med hensyn til Bælt & Vej-initiativet«, siger den kinesiske regerings toprådgiver Yang Jiechi, der står for forberedelserne til forummet. Med en bemærkning om, at »den globale økonomi endnu ikke er kommet ud af den internationale finanskrisens dybtgående virkninger«, understregede Yang i et interview til *China Daily* den 10. marts, at »vi håber, Bælt & Vej-forummet vil være med til at bortfeje det økonomiske dødvandes skyer«, og at, allerede, »man i lande i hele verden giver førsteprioritet til realøkonomien, sektoren for varefremstilling, industrialisering og økonomisk diversificering«.

»Bælt & Vej-initiativet blev foreslået af Kina. Men det bliver ikke et solonummer fra Kinas side«, udtalte Yang. »En bedre sammenligning ville være en symfoni, opført af et orkester, der er sammensat af alle deltagerlande.«

Kina har gentagne gange gjort det klart, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer i verden, og det omfatter i særdeleshed USA. Som den kinesiske udenrigsminister Wang Yi udtalte den 7. marts, så bør Kina, Rusland og USA arbejde sammen for at forfølge »win-win resultater, snarere end nulsums-resultater ... Vi mener, de tre lande kan udvikle sunde og positive relationer, så vi i fællesskab kan opfylde vort ansvar over for verdensfred og udvikling«. Det er også værd at bemærke, at Yang Jiechi var den kinesiske regeringsrepræsentant, der blev sendt til USA tidligere på året, til drøftelser med den tiltrædende Trump-administration.

»Det Nye Paradigme er ved at blive den dominerende, afgørende dynamik på planeten«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag til medarbejdere. »Og i betragtning af, at der er mindre end 100 dage til Bælt & Vej-forummet i maj, mener jeg, at vi bør bruge tiden til virkelig at sikre, at vi får USA til at tilslutte sig, men også får de europæiske nationer til at tilslutte sig,

for dette er etableringen af et højere fornuftsplan, der virkelig kunne løse alle problemer.«

Vi må gå hurtigt frem, tilføjede hun, for hele det transatlantiske finanssystem er en krudttønde, og der er kun én løsning, og det er genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, som er en del – det første skridt – af LaRouches Fire Love. Den fare, vi konfronteres med, er faren for et kaotisk kollaps af hele systemet, før vi kan få Glass-Steagall og de Fire Love på plads. Men hvis USA tilslutter sig Bælt & Vej-symfonien, kan Amerika, med sit forfærdelige infrastrukturunderskud og økonomiske kollaps, blive genopbygget på en højere, teknologisk platform, med hjælp fra Kina, Japan og andre nationer.

Vi må hurtigt få folk til at tænke på et strategisk niveau, sagde Zepp-LaRouche, og til at erkende, »at der finder en enorm, enorm forandring sted i historien. Hvilket i virkeligheden vil sige, at, hvis det lykkes at få USA – og de europæiske nationer, for den sags skyld – ind i et samarbejde med Rusland og Kina omkring den Nye Silkevej, så kan alle problemer i verden blive løst. Det betyder ikke, at de vil blive løst natten over, men de kan løses. Og det er grunden til, at Det britiske Imperium er ude af sig selv; det er grunden til, at hele kampagnen imod Trump findes. For i de seneste 25 – 26 år har City of London og Wall Street troet, de kunne bygge en unipolær verden, og nu er det forsvundet ud af vinduet. Dét paradigme er allerede gået ned, med Brexit, den italienske folkeafstemnings 'Nej', og med Trumps valgsejr. Pointen nu er derfor at konsolidere dette og sikre, at de folk, der ved alle midler forsøger at stoppe denne forandring, ikke får held til det.«

☒ Helga Zepp-LaRouche konkluderede, at der er enorm grund til optimisme.

»Men \$8 billion i infrastrukturinvestering kan ikke mobiliseres med det nuværende, bankerotte finanssystem. Men det kan fint gennemføres, hvis man skaber en nationalbank, hvis kineserne kan indsætte deres amerikanske statsobligationer i denne infrastrukturbank (nationalbanken), og hvis man har koordineret, produktiv investering efter en

gennemførelse af Glass-Steagall og LaRouches tre andre love. Løsningen ligger virkelig lige for hånden. Så vi må få folk til at være optimistiske og sige til dem: 'Tiden er inde til at lette bagdelen; tiden er ind til, at man ikke sidder på sidelinjen, for jeres skæbne kan på kort sigt vendes til en langt bedre situation. Men, vi har brug for, at I handler sammen med os, nu'.«

Toprådgiver til den kinesiske regering Yang Jiechi: Bælt & Vej-initiativet er en symfoni, der opføres af alle deltagerlandene

12. mrs., 2017 – Rådgiver til den kinesiske regering, Yang Jiechi, det højtplacerede regeringsmedlem, der står for forberedelserne til det forestående Bælt & Vej Forum (BVF) for Internationalt Samarbejde den 14. – 15. maj – og som var Kinas udsending til at føre drøftelser med Trump-administrationen tidligere på året – gav et langt interview til *Peoples Daily* og *China Daily* den 10. marts, om BVF's dagsorden og mål, udgivet under titlen, »Opbygning af Bælt & Vej for win-win-udvikling«. Her følger væsentlige uddrag:

»På det Verdensøkonomiske Forum i Davos i år, meddelte præsident Xi Jinping den 17. januar i år, at Kina i Beijing vil være vært for BVF, der sigter på at diskutere, hvordan samarbejde, opbygning af samarbejdsplatforme og fælles delagtighed i resultaterne af samarbejde, kan styrkes. Forummet vil ligeledes udforske måder til at adressere problemer, der konfronterer global og regional økonomi, skabe

forny et energi til at forfølge gensidigt sammenkoblet udvikling og få Bælt & Vej-initiativet til at yde større fordele til alle landes befolkninger ...

BVF vil blive det forum, der afholdes på det højeste niveau, siden initiativet blev lanceret for over tre år siden, og et vigtigt, diplomatisk arrangement, som Kina vil afholde i år ... Vi håber at opfylde følgende mål på BVF: for det første, at gennemgå initiativets fremskridt i detaljer, at fremvise foreløbige, vigtige høstudbytter, yderligere opbygge konsensus til samarbejde og opretholde momentum for samarbejde; for det andet, drøfte vigtige forholdsregler til at fremme samarbejde og større synenergi mellem udviklingsstrategier, intensivere partnerskab og arbejdet for gensidigt sammenkoblet udvikling; for det tredje, mens vi fremmer Kinas økonomiske og samfundsmæssige udvikling og strukturreformer, da at arbejde for at fremme internationalt samarbejde for win-win-resultater ... Ved at være værter for BVF, ser vi frem til at arbejde sammen med andre om at fremme Bælt & Vej-initiativet, lægge et solidere fundament og fremelske større konnektivitet for global, økonomisk vækst og mere intens, regionalt samarbejde, for således at skabe større fordele for diverse lande og deres befolkninger.

Bælt & Vej-initiativet blev foreslået af Kina. Men det vil ikke blive et solonummer fra Kinas side. En bedre sammenligning ville være en symfoni, der opføres af et orkester, der er sammensat af alle deltagerlande. Dette initiativ har til hensigt at være et betydningsfuldt, offentligt gode, der er til fordel for alle lande. Det er ikke et tomt slogan, men snarere en række synlige og konkrete handlinger, centreret omkring den afgørende forbindelse med konnektivitet og infrastrukturudvikling, som en afgørende del af økonomisk samarbejde, der er vel tilpasset behovene i lande og regioner langs med ruten.

Vi er forpligtende engageret til principperne om udstrakt konsultation, fælles bidrag og fælles fordele. Vi lægger vægt på praktisk samarbejde, win-win-resultater og skridt-for-skridt fremskridt ...

Vi har fået flere vigtige, foreløbige høstudbytter. Udviklingen af økonomiske korridorer gør støt fremskridt. Et gensidigt sammenkoblet infrastrukturnetværk er ved at tage form. Handel og investering er signifikant forøget. Samarbejde om nøgleprojekter er i gang. Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Silkevejsfonden har ydet stærk støtte til finansielt samarbejde. De Kinesiske Jernbaners eksprestog til Europa har været i drift på det udstrakte, europæiske kontinent, lastet med varer, og har imødegået markedsbehov i landene langs ruten. Togene har ligeledes etableret kommunikations- og venskabsbroer mellem folkeslagene langs ruten, og er blevet et velkomment syn langs Bælt & Vej.

Den fælles udvikling af Bælt & Vej-initiativet er en vigtig kanal til at optrappe internationalt samarbejde, en sag, der omfavnes og fremmes af alle parterne. Initiativet skaber nye udviklingsmuligheder for at forbedre folks liv. Det er fair at sige, at dette kinesiske initiativ yder fordele for hele verden ...

Det er rigtigt, at den globale økonomi endnu ikke er kommet sig over den internationale finanskrisens dybtgående virkninger. Men når dette er sagt, så vokser momentum for bilateralt, multilateralt, regionalt og globalt samarbejde om infrastruktur, konnektivitet og bæredygtig udvikling. I lande i hele verden gives der førsteprioritet til realøkonomien, sektoren for varefremstilling, industrialisering og økonomisk diversificering ... Vi håber, BVF vil bortfejle det økonomiske dødvandes skyer og kanalisere mere optimisme til global, økonomisk vækst.

For en bedre opbygning af konsensus og fremme af samarbejde, har Kina, som tema for forummet, valgt 'Bælt & Vej: Samarbejde for fælles velstand'. Dagsordenen vil fokusere på konnektivitet mellem politikker, transport, handel, finanssektor og befolkninger. Der vil blive ført drøftelser af nøglespørgsmål, såsom infrastruktur-konnektivitet, økonomisk samarbejde og handel, investering i industri, energi og resurser, finansiell støtte, mellemfolkelige udvekslinger, beskyttelse af miljø og natur og marint samarbejde. Rundbordsdiskussionen mellem lederne, forummets højdepunkt, vil fokusere på to emner: Synergi mellem politikker for

tættere partnerskab, og samarbejde om konnektivitet for gensidigt sammenkoblet udvikling ...

Ledere fra omkring 20 lande, der repræsenterer Asien, Europa, Afrika og Latinamerika, har bekræftet deres deltagelse på forummet. Dette vidner om den store opmærksomhed og støtte, som forummet og Bælt & Vej-initiativet har fået i det internationale samfund. Vi vil også invitere ministerdelegationer fra nogle lande, repræsentanter for internationale organisationer, tidligere udenlandske stats- og regeringsledere, erhvervsledere, eksperter og akademikere, til at deltage i diskussionerne om, hvordan samarbejde kan fremmes ...

Forummet vil også opmuntre til dannelse af synergi mellem nationale, regionale og globale dagsordener for udvikling, med henblik på at bevæge verden hen imod et samfund for menneskehedens fælles fremtid, med fælles udvikling og velstand ...

Bælt & Vej-initiativet har til formål at fremme en fælles udvikling og et win-win-samarbejde. Kina har ikke til hensigt at monopolisere alle fordelene eller sågar tage 'broderparten', men vil arbejde sammen med partnerlande om at gøre kagen større og dele den ligeligt. I denne proces vil vi, gennem styrket samarbejde mellem parterne, bidrage til det internationale samfund, så vel som også fremme reformer og udvikling hjemme.«

Foto: Den kinesiske regerings toprådgiver og højtplacerede diplomat, Yang Jiechi, sammen med USA's udenrigsminister Rex Tillerson, under førstnævntes besøg i Washington, 28. februar, 2017.

RADIO SCHILLER, 13. marts

2017:

**100 dage til Silkevejstopmøde
i Beijing:**

Vil Lars Løkke deltage?

**Hvad der står på spil med
Obama/briternes kupforsøg mod
Trump**

Leder fra LaRouchePAC, 8. marts, 2017 – I et ekstraordinært velkomment syn siden tirsdag er amerikanske og russiske militærstyrker mødtes og har patruljeret næsten side om side – tydeligvis koordineret – uden for byen Manbij i Syrien, hvor de har sikret roen omkring denne by, mens russiske styrker leverer nødhjælp til byen. Denne begivenhed følger efter samtidig russisk og amerikansk bombning af ISIS uden for Palmyra, mens syriske styrker drev ISIS ud af samme by; samt et trevejsmøde mandag mellem amerikanske, russiske og tyrkiske stabschefer og deres stabe, om krigen i Syrien.

Amerikansk-russisk samarbejde imod international terrorisme finder sted i virkeligheden i Syrien; en begyndelse.

Det er ironisk, at den mest prominente mediedækning af udviklingen i Manbij – med fotos og et billede fra 1945 af amerikanske og russiske tropper, der hilser hinanden ved Elben ved besejringen af Hitler – kom i Londonavisen *The Times*. Det

er dette samarbejde, ikke alene mod terrorisme, der har gjort det britiske sikkerheds- og efterretningsestablishment, og de politiske kredse omkring Obama, rasende. Det har fået dem til at forsøge at tvinge præsident Trump ud af embedet »ved tilbagetrækning eller rigsretssag«, som en ven til Barack Obama sagde til Londonavisen *Daily Mail*. Det har endda ført til, at nogle britiske, tyske og franske »ledende medier« offentligt har diskuteret et mord på Trump. Og det har fået nogle Demokratiske ledere – dem, der nægtede at tillade snak om rigsretssag, da Cheney og Bush havde kastet sig ud i en katastrofal Irakkrig ved at lyve for Kongressen og FN – til at arbejde på at anlægge en rigsretssag mod præsident Trump, for at have *modsat sig* krigskonfrontation med Rusland.

Det, der står på spil, er et langt større løfte end samarbejde imod terrorisme. Kinas udenrigsminister Wang Yi udtalte atter den 7. marts, at hans lands mål er samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina om, ud over at stabilisere verden, at skabe en global, økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. De moderne infrastrukturprojekter, som Kina har initieret i 60 lande langs den »Nye Silkevej«, tilbyder en »platform for de mest lysende udsigter i verden«, sagde Wang, hvis de største magter går sammen om dem. »Bælt & Vej-initiativet tilhører verden.«

Det er her, at det »store program for opbygning af infrastruktur«, som præsident Trump taler om, finder sin drivkraft. Det er udsigten til dette nye paradigme, som Obama/briternes kup mod Trump har til hensigt at stoppe.

Det er britisk efterretningstjeneste, der har udført hemmelig research og anklager om »Trumps aftalte spil med Rusland« i løbet af det seneste år, og som har ført til de seneste to måneders åbne McCarthyisme og Obama-krig mod Trump.

Men det amerikanske folk stemte for en ny retning, og frem for alt for en genopretning af en produktiv økonomi, bedre levestandard og produktiv beskæftigelse. Deres respons til

EIR's og LaRouchePAC's mobilisering for dette nye paradigme – selv i alle offentlige medborgermøder og møder, der er arrangeret omkring tilsyneladende partiske linjer – viser, hvordan Obama og hans britiske bagmænd skal besejres.

Foto: Præsident Trump, 6. marts, 2017. [facebook/DonaldTrump]

Harley Schlanger fra LaRouche-bevægelsen taler for erhvervs- og militærfolk i Frankfurt om britisk kup mod Trump

Frankfurt, 8. marts, 2017 – I går talte Harley Schlanger for et publikum bestående af henved 100 erhvervsfolk og tyske reserveofficerer om det britiskkorkestrerede kup mod præsident Donald Trump. Arrangementet var arrangeret i fællesskab med den internationale afdeling af Frankfurt Wirtschaftsrat, en erhvervssammenslutning, der har forbindelse til den Kristendemokratiske Union, og Frankfurts Reservistenkameradschaft, og havde titlen »Hvem er ude på at sabotere 'Trump-revolutionen' og hvorfor?«, og havde Schlanger som eneste taler. Arrangementet blev afholdt i Villa Bonn, et ret eksklusivt sted for møder i Frankfurt, og der var omkring 100 gæster, hvoraf halvdelen var i uniform.

I sin introduktion introducerede oberst Axel Ebbecke (reserven) mange af de mere prominente gæster, inklusive »en særlig gæst, fr. Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, hvis ægtemand, hr. Lyndon LaRouche, er velkendt i

USA for sine præsidentkampagner og for den kendsgerning, at han fungerede som rådgiver til Ronald Reagan-administrationen om politikken med det Strategiske Forsvarsinitiativ«. Harley blev introduceret med en kort gennemgang af sin baggrund, inklusive, at han har været hr. LaRouches officielle talsmand og chef for *EIR's* afdeling i det sydvestlige USA.

Schlanger gav en meget hårdtslående præsentation og forklarede det britiskkorkestrerede og George Soros-finansierede kupforsøg mod præsident Trump, hvor han forklarede, at dette var de samme personer, der lancerede kuppet mod Ukraines valgte regering i 2014. Han forklarede yderligere den kendsgerning, at valget af Trump udgør en del af en global afvisning af de seneste 20 års politik – den neoliberale politik med både globalisering og evindelig krig, og at Trump bliver angrebet, fordi han har forpligtet sig til at vende mange af disse politikker omkring.

Schlanger forklarede især Trumps hensigt om at etablere en positiv relation med lederne af både Rusland og Kina for at omstøde fremstødet, anført af Obama og briterne, for en Tredje Verdenskrig. I denne sammenhæng forklarede han også årsagen til den igangværende finanskrisen, behovet for at gennemføre Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, samt nødvendigheden af, at USA og Europa går sammen med Kina, Rusland og BRIKS omkring Kinas Bælt & Vej-initiativ.

Under hele præsentationen gestikulerede mange af gæsterne på den ene eller anden måde for at vise deres enighed med mange af de pointer, Schlanger kom med, især mht. kuppet i Ukraine, det frugtesløse i sanktioneerne mod Rusland, osv.

Efter præsentationen fulgte en livlig spørgsmål-og-svarperiode. Et spørgsmål, der reflekterede det, som mange tænkte, kom fra en Tv-journalist, der sagde, at han har en teori om, hvorfor de tyske medier er så ondskabsfulde i deres dækning af Trump:

»Tror De, at tyskerne har brug for et billede af en ond fjende, så de vil acceptere *status quo*? Jeg er forbløffet over, at dækningen er så ondskabsfuld.« Schlanger brugte sit svar til at forklare det, han tidligere havde sagt, mht. Merkel om hjernevasken af tyskerne omkring »kollektiv skyldfølelse«. Han talte om den rolle, som Bush-Harriman[1] netværkerne spillede i at installere nazisterne og sagde, at tiden var inde til, at Tyskland bryder fri af dette, som er en del af en fortsat besættelse af Tyskland. Mange mennesker opsøgte ham bagefter for at takke ham for at sige dette, og én person sagde, at vi, som tyskere, er bange for at sige sandheden – godt, du gjorde det!

Et andet, interessant spørgsmål kom fra en erhvervsprofessor, der sagde, at han mener, det er forkert at give Bush og Obama skylden for manglen på gode jobs. Skyldes dette ikke problemet med robotics og smarte teknologier, og vil det ikke blive endnu værre? Schlanger brugte her sit svar til at diskutere, hvordan kineserne skaber produktive jobs med Bælt & Vej-initiativet, og hvordan dette vil fortsætte med at skabe jobs på grund af den vægt, der lægges på videnskab i økonomien. Nye, videnskabelige opdagelser er en chance for at inspirere ungdommen for fremtiden, snarere end noget, der betyder en større pulje af en permanent klasse, der ikke kan beskæftiges.

En gæst spurgte, »Hr. Schlanger, tak for denne præsentation. De har vist os, at De har en dybtgående forståelse af amerikansk politik. Måske kan De hjælpe os og fortælle os, hvad der er galt med kansler Angela Merkel?«

Arrangementet sluttede med en reception, hvor uformelle diskussioner fortsatte med de fem LaRouche-repræsentanter, der var blevet inviteret til arrangementet.

Foto: Harley Schlanger ses her i Berlins gader under 'Sandhedens Dag', som LaRouche-bevægelsen, der i Tyskland har et politisk parti, Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo) med Helga Zepp-LaRouche som formand, arrangerede i mange lande den

23. februar, 2017. Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17973>

[1] Prescott Sheldon Bush Sr. (1895-1972) var en amerikansk bankier, der i 1924 blev vicepræsident for investeringsbanken A. Harriman & Co. Prescott Bush var fader til tidligere præsident George H.W. Bush og farfar til tidligere præsident George W. Bush. (-red.)

Er Obama anfører for et 'Maidan' imod Trump? Hvad er Europas virkelige interesse? Af Helga Zepp-LaRouche

4. marts, 2017 – En artikel i *New York Times* fra 1. marts gør det klart, hvor forbløffende arrogant og direkte uforskammet, de neoliberale politikere og medier i Europa lige fra begyndelsen har forholdt sig over for en demokratisk valgt, amerikansk præsidents valgsejr! Allerede i det tidlige efterår begyndte Obama at sænke klassificeringsniveauet for diverse tvivlsomme efterretningsrapporter om Ruslands angivelige manipulation af den amerikanske valgproces, som delvist var baseret på britiske kilder, og som der frem til i dag absolut ikke findes nogen beviser for, for at maksimere den kreds af personer, der har adgang til disse rapporter. Ligeledes blev tilsvarende informationer givet til europæiske allierede – og

tydeligvis til bestemte medier.

Det forklarer den uhørte arrogance, hvormed disse kredse som aftalt var så sikre på, at Trump ikke ville blive siddende i Det Hvide Hus i sin fulde embedsperiode, og at »undersøgende journalister nu ville få masser at lave«, som der endda stod at læse *Der Tagesschau*! »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat gennem et kup eller blot afsat ved en rigsret?«, lød det i det britiske *Spectator*. I samme skure kørte en ARD-presseklubudsendelse, hvor udgiveren af *Die Zeit*, Josef Joffe, grublede over »Mord i Det Hvide Hus«, og med det franske radioshow Karl Zero, hvor der fuldstændigt smagløst blev diskuteret diverse døds måder, der snart kunne skille Trump fra livet.

Londonavisen *Daily Mail* citerede, uden at nævne navn, en kilde – angiveligt en ven af familien – iflg. hvilken Obama personligt, fra sit nye herresæde i Washington-bydelen Kalorama, vil anføre en kampagne, hvis mål er at fjerne Trump fra Det Hvide Hus enten ved en rigsretssag eller tilbagetræden. Og i stedet for at konfrontere det faktum, at det var Obamas og Hillary Clintons katastrofale politik med hensyn til de »ynkværdige« (dvs. de amerikanske borgere i de tidligere industrialiserede områder, nu kaldet 'rustbæltet', der ikke så nogen fremtid for sig selv med den hidtidige politik fra de etablerede eliter, -red.), som forskaffede dem valgnederlaget, så efterplapper det Demokratiske Parti som et mantra 'narrativen' om de russiske hackerangreb. Oversiddere fra Obamas efterretningstjenester strør næsten dagligt nye aflytningsprotokoller til medierne, der skal danne belæg for eksistensen af upassende relationer mellem medlemmer af Trump-administrationen og Rusland. Det seneste eksempel: Samtaler, som justitsminister Jeff Sessions, i sin daværende funktion som medlem af det amerikanske Senats Udenrigsudvalg, har haft med den russiske ambassadør Sergej Kisljak, og som hører til Sessions opgaver, bliver nu af Demokraterne benyttet som yderligere ammunition til at kræve hans afgang.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov kommenterede anklagerne fra »unavngivne kilder« om, at Kisljak skulle være en spion og en hverver af spioner, med, at alt dette mindede ham om McCarthy-perioden, alt imens Trump selv talte om en total heksejagt imod ham og hans administration.

Det er i sandhed en ny McCarthy-heksejagt, som det neoliberale establishment på begge sider Atlanten iscenesætter, fordi Trump har skrinlagt hele den unipolære politiks aksiomer, som Amerika har forfulgt siden starten af George W. Bush' embedsperiode, hvilket også tydeligt kom frem under Trumps tale om nationens tilstand. Trumps argument med, at man med de seks billioner, som krigene i Mellemøsten havde kostet, kunne have opbygget USA's økonomi to eller tre gange, stiller den totale modsætning på spidsen.

Men, alt imens det neoliberale establishment i Europa på forbløffende vis lader den demokratiske maske falde og åbenlyst allerede spekulerer på tiden efter Trump, så burde de hellere feje for egen dør. Tegnene på et nyt, og langt mere dramatisk finanskrak end det, der fandt sted i 2008; en fornyet krise i Grækenland; bankkrisen i Italien; uforudsigelige valgresultater i flere lande i år; en eller flere stater, der vil følge i Brexits spor – kombinationen af alle disse udviklinger kunne meget hurtigt stille spørgsmålstegn ved euroens, og selv EU's, eksistensgrundlag. Men disse regeringer er tydeligvis lige så meget ude af stand til, eller uvillige til, at opgive en politik, der har frembragt disse kriser, som de amerikanske Demokrater vægrer sig ved at erkende årsagerne til deres valgnederlag.

Fem år efter ECB-chef Mario Draghis berømte sætning om, at han vil gøre, »hvad der skal til« for at redde euroen, er eurokrisen tilbage på fuldt blus, men med den forskel, at Centralbankerne nu har affyret alt deres krudt med 'kvantitativ lempelse' og negative rentesatser. Trojkaens nedskæringspolitik over for Grækenland har ødelagt landets økonomi og kostet befolkningen usigelige lidelser. Den tyske

finansminister Wolfgang Schäubles stædighed mht. at bevilge Grækenland en gældsreduktion, og naturligvis den voksende fortvivlelse hos folk i Italien, Spanien og Portugal over EU-politikken, truer med at blive udløseren af det globale finanssystems kollaps. Den kinesiske avis *Global Times*, som er talerør for regeringen, advarer netop om dette, og om virkningen på Kina.

Selvfølgelig er krisen i Grækenland blot én af mange miner, der kunne få det transatlantiske finanssystem til at detonere. I betragtning af de 3,7 billioner, som ECB har smidt ud til det skrantende europæiske banksystem, og i betragtning af en statsgæld i USA på 20 billioner, vil alt ikke alene for Trump afhænge af, at han opfylder sit valgløfte og gør en ende på kasinoøkonomien ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Bankopdelingen – nøjagtig efter de samme regler, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1933 – er blot det første, uopsættelige skridt, der må følges op af de næste tre love, som Lyndon LaRouche har defineret som en samlet pakke til overvindelse af denne krise. Den nuværende, monetaristiske politik må erstattes af en tilbagevenden til det Amerikanske Økonomiske System, i traditionen efter Alexander Hamilton, med oprettelsen af en nationalbank og et statsligt kreditsystem, og med en massiv forøgelse af økonomiens produktivitet, der kan opnås med et forceret program for udvikling af kernefusionskraft og virkeliggørelsen af et internationalt samarbejde omkring rumfart som drivkraft. I USA er resolutioner, der modsvarer dette, allerede blevet vedtaget af elleve delstatskongresser.

Selv om man ikke tilslutter sig professor i økonomi Mark Blyths synspunkt om, at EU, med de forventede valgresultater i flere lande, vil falde fra hinanden, endnu før Storbritannien har aktiveret artikel 50 for Brexit, bør det stå klart, at et »vi fortsætter på samme vis« med hensyn til EU og euroen, ikke kan fungere. Ikke overraskende bringer Jean-Claude Juncker med

sin hvidbog til overvindelse af krisen i Europa intet nyt frem; hans fem scenarier er blot variationer af den samme, neoliberale, geopolitiske idé.

Alternativet hertil er soleklart: De europæiske nationer må tage imod det kinesiske tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej, det såkaldte Bælt & Vej-initiativ. Dette projekt har allerede i løbet af de forgangne tre år fuldstændig forandret dynamikken i verden; allerede 70 nationer arbejder sammen med Kina, og det drejer sig om det største infrastruktur- og udviklingsprogram i menneskehedens historie. I stedet for planer om at indgå ekstremt tvivlsomme aftaler med kystlande omkring Middelhavet, burde fru Merkel hellere gribe Kinas tilbud om, sammen med andre stater, at opbygge Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også det afrikanske kontinent, og dermed løse flygtningekrisen på en permanent og menneskelig måde.

Som det ser ud, så er den neoliberale politiks betonhoveder ikke til sinds at gøre dette. Den tyske finansminister Schäuble holder stædigt på sit pund kød, og for ham kan der ikke være tale om en gældsreducering for Grækenland. Kina opbygger ikke alene havnen i Piræus som transitpunkt for den Nye Silkevej, men investerer også i byggeriet af jernbaneforbindelsen fra Athen over Beograd til Budapest. Og hvad gør EU-kommissionen? De forsøger at blokere netop dette byggeri!

Det er på allerhøjeste tid, at flere og flere mennesker går sammen med BüSo og Schiller Instituttet om Tysklands og de andre europæiske staters virkelige interesser, som ligger i at samarbejde med Kina, Rusland, Indien, Japan og andre stater om de storslåede perspektiver, der nu er på dagsordenen med den Nye Silkevej. Det er absolut ikke i vores interesse at deltage i heksejagten på Trump og Putin, og vi bør være himmelhenrykte over, at den nye, amerikanske præsident annullerer interventionskrigene.

Det er først og fremmest et krav at se på årsagerne til, at en stor del af verden befinder sig i så kaotisk en tilstand: Årsagen er den unipolære politik, der er blevet ført af Bush, Thatcher, Blair, Obama og Cameron, og til hvilken politik også NATO's og EU's imperieudvidelse til Ruslands grænser hører, såvel som også politikken med 'farvede revolutioner' og krige i Østeuropa og i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og Nordafrika. Til denne politik hører ligeledes den neoliberale økonomiske politik, der sætter bankernes og spekulanternes interesser i første række, for at det skal gå etablerementet endnu bedre – dette etablerement, for hvem de 'ynkværdige' ikke engang er værdige at ynkes over. Og, som man nu kan se, er disse neoliberale totalt illiberale, for ikke at sige diktatoriske, når demokratiske flertal går op imod dem.

Heldigvis er det endnu ikke for sent at springe med på det Nye Silkevejstog!

Vi står ved et punkt for store muligheder; Ingen tid at spille!

Leder fra LaRouchePAC, 28. februar, 2017 – I timerne inden præsident Donald Trumps første tale til den samlede Kongres i aften, erklærede højtplacerede gesandter for Rusland hhv. Kina deres nationers interesse i at samarbejde med USA om strategiske anliggender. Disse udviklinger er indikerende for muligheden for at trække verden ud af faren for geopolitisk konfrontation – i århundreder adelsmærket for britisk imperiepraksis – og ind i en ny æra for gavnlige relationer over hele verden. Der er også initiativer til at bryde ud af

det gamle og ind i en ny æra for gensidig, økonomisk fordel – »win-win«, som den kinesiske præsident Xi Jinping kalder det. Men tiden er meget kort.

I Moskva i dag talte den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov for Dumaen og erklærede, at Rusland ville hilse USA velkommen til et samarbejde imod terrorisme, og ligeledes til at føre en dialog om faren ved atomvåben. Han bekræftede, at »praktiske forberedelser« til et møde mellem præsident Trump og præsident Putin var i gang.

I Washington, D.C., mødtes den kinesiske topdiplomat Yang Jiechi med Trump i Det Hvide Hus, hvor han overbragte hilsner fra præsident Xi. Han rapporterede Kinas beredvillighed »til at styrke udvekslinger med USA på alle niveauer, fra toppen og ned«, og til at »udvide koordination og samarbejde med USA om bilaterale, regionale og globale spørgsmål ...« Der finder diskussioner sted om et eventuelt møde mellem statsoverhovederne i maj måned.

Uanset, hvad præsident Trumps nøjagtige ord og understregning over for Kongressen i aften måtte være, så er det aktuelle mulighedernes øjeblik manifest og dyrebart. Men intet er afgjort. Der er andre elementer, der kæmper om dominans, i spil i Trumps lejr.

Lad os se på USA's fortsatte involvering i Bush-Cheney-Obama-politikken med uophørlig krigsførelse i Sydvestasien. I FN's Sikkerhedsråd måtte Rusland og Kina her til morgen nedstemme en uretmæssig resolution for at straffe Syrien, som Storbritannien og Frankrig havde fremsat, og som USA dumt støttede. (Resolutionen, der pålægger sanktioner og forbud, påstår, uden beviser, at den syriske regering bombede sit folk med gas i 2014 og 2015.) Præsident Putin, fra sit besøg i Centralasien, talte offentligt i morges og fordømte forsøg på at indføre sanktioner imod det syriske lederskab. »Jeg mener, at dette træk er fuldstændigt upassende nu. Det hjælper ikke, vil ikke hjælpe, forhandlingsprocessen. Det ville kun skade

eller undergrave tilliden under processen.«

Virkeliggørelsen af potentialet for at afslutte den nuværende æra med krigsførelse og elendighed afhænger af vores egen, og vore samarbejdspartneres, indgriben. LaRouchePAC vil afholde en Aktionsdag i denne uge, hvor en styrkeopvisning på Capitol Hill vil finde sted på onsdag, med delegationer fra østkysten, og som vil presse på for Kongressens vedtagelse af Glass-Steagall, og LaRouches Fire Love. Henvend 5.500 underskrifter for Glass-Steagall er allerede i dag blevet overbragt til diverse kongresmedlemmer, og til Det Hvide Hus. Hertil kommer, at dusinvis af udvalgte kongreskontorer modtager kopier af EIR's dossier, der blev udgivet i sidste uge, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«

Trump selv fordømte Obama og denne flok i den farvede revolution under et Tv-interview til Fox News, hvor han refererede til protesterne, de falske nyheder og de uophørlige anklager om Rusland. Trump sagde: »Jeg mener, at han [Obama] står bag det. Man ved aldrig præcis, hvad der foregår bag scenen ... jeg mener, at præsident Obama står bag, for hans folk står helt bestemt bag. Og nogle af disse læk kommer muligvis fra denne gruppe, hvilket er virkelig alvorligt, for det er meget dårligt i henseende til national sikkerhed ... «

Mange amerikanere begynder nu, for første gang, at se et 'Maidan' imod deres egen regering. Der er nu planer i gang for at udgive 'sandhedsdossiers' i hver af de kommende uger, for at få sandheden frem om, hvad der blev begået i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien og Yemen. Serien vil begynde med dokumentation for folkemordet i Yemen.

Foto: Fra LPAC's organisering for Glass-Steagall i USA. På onsdag (1. marts) vil aktivister fra LPAC være talstærkt til stede ved Capitol Hill for at presse kongresmedlemmer til snarest at vedtage Glass/Steagall-loven og LaRouches Fire Love.

Narcissistiske »Demokraters« virkelighedstab antager kliniske former.

Af Helga Zepp-LaRouche

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

25. februar, 2017 – Det kollektive hysteri, som har grebet det neoliberale, transatlantiske establishment med hensyn til de dybtgående, strategiske forandringer, som bl.a. manifesterer sig i Trumps præsidentskab og den Nye Silkevejsdynamik, fremviser en ny form for et massepsykologisk fænomen. I en symbiotisk sammensmeltning af gruppetankegang og gruppenarcissisme, fortaber fortalene for det åh, så demokratiske »vestlige værdifællesskab« sig i verbale udfald af laveste karakter mod anderledestænkende, uden at det i mindste måde falder dem ind, hvor diktatorisk, de opfører sig.

Den utvivlsomt mest dramatiske demonstration af dette kliniske virkelighedstab er den patologiske ophidselse, med hvilken enhver udtalelse fra præsident Trump bliver kommenteret. Et af de seneste eksempler er Trumps tale for Conservative Political Action Conference (CPAC) i National Harbor i delstaten Maryland. Han påpegede det åbenlyse, nemlig, at USA i løbet af

de seneste 15 år har givet seks billioner dollar eller mere ud til krige i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, hvilket har resulteret i, at dette område i dag befinder sig i en dramatisk værre tilstand. Hvis de hidtidige præsidenter i stedet for havde tilbragt denne periode ved stranden, ville alle i dag have været væsentligt bedre stedt, og med pengene kunne man have genopbygget sit eget land tre gange. Men medierne fandt altså ikke, at disse betragtninger var værdige til kommentarer og hyperventilerede i stedet for over, at nogle af dem, der tidligere var gået frem med særligt ondsksfulde nyhedsrapporteringer imod Trump, ikke var blevet inviteret til at deltage i Det Hvide Hus' medie-pool.

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

I stedet for blot at modsætte sig Trumps krav om, at Europa må bruge flere penge til den militære oprustning, af den simple grund, at der ikke eksisterer noget trusselsscenario, fordi Warszawapagten ikke længere findes, og fordi, Rusland ikke har nogen erobningsplaner – hverken over for de baltiske stater eller over for Polen eller nogen som helst andre – alt imens NATO og EU derimod har udvidet sig til Ruslands grænser, så reagerer disse medier ikke mindre hysterisk med krav om Tysklands og EU's atomoprustning. »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig medarbejdere på den åh, så liberale avis *Die Zeit*, Peter Dausend og Michael Thumann, og afslørede således, hvor de egentlige krigsmagere sidder – nemlig i dettes blads redaktionslokaler.

Det neoliberale, neokonservative establishment er ganske enkelt ude af stand til at analysere og på afgørende vis rette

sit mislykkede paradigme.

Endnu et eksempel på denne holdnings absurditet er EU's seneste fremfærd over for højhastighedsjernbanen, finansieret af Kina, mellem Beograd og Budapest. Denne 350 km lange strækning, som første gang blev foreslået i 2013 af præsident Xi Jinping, og som vil forkorte rejsetiden mellem disse to hovedstæder fra otte til tre timer, er selvsagt en stor fordel for de berørte lande, Serbien og Ungarn, men også for hele Balkan. Men nu har EU indledt en undersøgelse af, om projektet er finansielt bæredygtigt (!), og om det overholder EU's retningslinjer. Og så er Serbien ikke engang medlem af EU!

Befolkningerne i alle Balkanstaterne er sig smerteligt bevidst, at EU ikke har virkeliggjort én eneste af de transportkorridorer, som oprindeligt blev besluttet på EU's transportministerkonference i 1994 på Kreta, men som derefter alle faldt som ofre for EU-kommissionens og ECB's 'nøjsomhedspolitik', nedskæringer. Det bør således ikke undre nogen, at de central- og østeuropæiske stater, såvel som Balkanlandene, ser deres fremtid i forlængelsen af den Nye Silkevej, Kinas »Bælt & Vej-initiativ«, som tilbyder dem et perspektiv for at deltage i det mest dynamiske og største infrastrukturprojekt, verden nogen sinde har set. Men, i stedet for at acceptere Kinas mange tilbud om samarbejde og virkeliggøre de enorme, økonomiske muligheder, der ligger i alle de eurasiske staters samarbejde, i et win-win-samarbejde, så forsøger det neoliberale EU-bureaukrati ud fra en svaghedsposition at udøve en magt, som det for længst, i betragtning af EU's sørgelige tilstand, har mistet.

Herom skriver *Global Times*: »EU gennemgår tydeligvis svære tider og forsøger tydeligvis at bevise sin autoritet, idet den forordner undersøgelser og omvurderinger, men EU befinder sig i en blindgyde. Det er uklart, hvilke interesser, EU-undersøgelsen skal tjene.«

Kina må forsøge at overbevise EU om fordelene ved samarbejde.

Knap så forestillingsforladt er det Londonbaserede, næststørste rådgivningsfirma i verden, PricewaterhouseCoopers (PwC), som operer i 152 stater med 756 kontorer og 223.000 ansatte. De har netop udgivet en omfattende undersøgelse med titlen, *PwC B&R Watch: China and Belt and Road Infrastructure; 2016 Review and Outlook*, hvor det ved hjælp af mange grafiske fremstillinger og illustrationer fremstilles, hvilket enormt potentiale Kinas Silkevejsinitiativ har. Dette initiativ vedrører allerede tre kontinenter og 66 stater og strækker sig fra Litauen til Indonesien, som alle nyder godt af en eksplosiv vækst, og bringer enorme fordele for transport, udvinding af energi, kommunikation, sundhedssektor og endnu flere områder.

EU's besynderlige holdning er for længst blevet genstand for diskussion i Asien. Allerede for et år siden spurgte S. Rajaratnam School of International Studies i en artikel, om EU allerede var kommet for sent til det Nye Silkevejstog? De europæiske medier fokuserede udelukkende på kinesiske opkøb og forsømte fuldstændigt at belyse det enorme potentiale, der for alle parter resulterer af et samarbejde med Kina. Følgelig er Europas borgere ekstremt dårligt informeret.

Selv om karnevalsrådet »Mainz når byen synger og ler« på ingen måde er så vigtigt, som det måske kan synes for dette eller hint opblæste hoved, så er dette års version imidlertid på eksemplarisk vis velegnet til iagttagelse af den ondsindede karakter af etablissementets gruppenarcissisme, der i det mindste selektivt var samlet i publikum. Nogle af indlæggene, som f.eks. indlæggende fra Hanz-Peter Betz og Lars Reichow, havde så godt som intet mere med humor at gøre og var kun giftige fornærmelser på allerlaveste plan af Trump, som publikum – hvis man skal tro kameraføringen – reagerede samstemmende på.

Disse indlæg afslører ikke blot en dårlig smag, men reflekterer også en aggression, der gør det tydeligt, hvor skrøbelig den politiske situation er, og hvor tynd det

»vestlige værdifællesskabs« facade allerede er blevet. Bag denne facade findes netop dette krav om at være enegældende, som er forbundet med den unipolære verdensorden, og som ikke var krigene i Mellemøsten og Sydvestasien, bygget på løgne, én eneste demonstration værdigt. Netop af denne grund råber de neoliberale, neokonservative efter den »pæne« Obama. Og det er ikke så meget Trump, der har vanskeligt ved at finde Tyskland på verdenskortet, som en af disse såkaldte komikere mente, som det er dem selv, når det drejer sig om at vide, hvor Yemen findes på kortet.

I de kommende måneder vil verden fortsat forandre sig lige så dramatisk, som vi har set det i det forgangne år. Hvis vi er heldige, vil det komme sådan, som det allerede var sidste gang, da et system gik til ende: Der vil være mange vendekåber, og nogle vil forblive betonhoveder. Forskellen er den, at der denne gang er et stort antal stater, der allerede er i færd med at etablere en helt ny form for samarbejde mellem staterne. De europæiske nationer har valget mellem enten at samarbejde om menneskehedens fremtidige skæbnefællesskab, eller også snart at komme til at høre til »de ynkværdige«.

Foto: Oprustning af den Europæiske Union og NATO? »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig den åh, så liberale, tyske avis Die Zeit. I modsætning hertil rapporterer PricewaterhouseCoopers (PwC), hvilket enormt potentiale, Kinas Silkevejsinitiativ har.

RADIO SCHILLER den 27.

februar 2017:

Hvad Trump bør sige ved sin tale om nationens tilstand// Ukraine//Rumprogram

Med formand Tom Gillesberg

Vil kun nogle få ledere fra EU deltage i Silkevejsforum i Beijing?

25. feb., 2017 – Pr. dags dato er der kommet tilsagn til deltagelse af ledere fra Storbritannien, Frankrig, Italien og Schweiz i Bælt & Vej Forum, der skal afholdes i maj måned i den kinesiske hovedstad. Der foreligger f.eks. endnu ingen indikation på, at Tyskland også vil deltage. Mangler der interesse fra den europæiske side, som også i øjeblikket har EU-kommissionen, der undersøger, hvorvidt de kinesiske investeringer i infrastruktur i flere Balkan-lande, er »lovlige«? (Se: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18106>)

En artikel, udgivet af Singapores S. Rajaratnam School of International Studies, stillede allerede i marts sidste år spørgsmålet, om EU allerede var kommet for sent til Bælt & Vej-toget. Artiklen nævnte forskellige perspektiver og synspunkter blandt europæiske hovedstæder, og manglen på en fælles EU-stemme om Kinas planer.

»EU's befolkning er stadig ikke særlig bevidst om initiativet med OBOR (One Belt, One Road – Bælt & Vej)«, iflg. artiklens forfattere. De kritiserede også de europæiske medier for at fokusere for meget på kinesiske fusioner og erhvervelser, snarere end at analysere fordelene ved en langsigtet relation, baseret på en bedre forståelse af gensidige værdier og interesser. Holdningen hos medier og eliten i Europa har tilsyneladende ikke ændret sig meget siden da.

Den pågældende artikel indikerede ligeledes, at Kina havde brug for at opdatere sin diplomatiske indsats over for offentligheden om Bælt & Vej-initiativet, for at være med til at opbygge tillid blandt europæere. Bælt & Vej-forummet i maj måned i år burde kunne give Kinas ledere en platform til at gøre præcis dette.

Betydningsfuldt kinesiske månedsmagasin om udenrigspolitik udgiver artikel af EIR's Bill Jones

25. feb., 2017 – China International Studies, en engelsksproget publikation fra Kinesisk Institut for Internationale Studier, som arbejder under det Kinesiske Udenrigsministeriums regi, udgav i deres januar-februar 2017 udgivelse (nr. 62) en artikel af *EIR's* Bill Jones, med titlen, »Bælt & Vej-initiativet – Kortlægning af en ny kurs for menneskeheden«.

I artiklen gennemgår Jones 'Bæltet & Vejens' historie og bemærker Helga Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets arbejde

i begyndelsen af 1990'erne for at promovere projektet med den Eurasiske Landbro efter Sovjetunionens fald, og som førte frem til konferencen i 1996 i Beijing, der blev sponsoreret af det Kinesiske Ministerium for Videnskab og Teknologi. Jones nævner også arten af dirigistisk politik, i Hamiltons tradition, som Kina (og andre asiatiske lande) har benyttet til at gennemføre sin strategi for udvikling. Jones diskuterer også finanskrisens art i løbet af de seneste to årtier, hvor verden blev sat på en nedadgående kurs, som blev vendt omkring af Kinas lancering af 'Bæltet & Vejen' og oprettelsen af nye finansinstitutioner, som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken').

Jones bemærker, at Kinas udvikling og den fortsatte udvikling af lande som Rusland og Indien, har skabt en situation i verden, hvor USA's traditionelle rolle som en »verdensleder« har ændret sig og skabt et behov for en ny form for global styrelse. Idet han skitserer udviklingen af finanskrisen og G7's manglende evne til at løse den, viser han, hvordan det blev nødvendigt at samle en bredere gruppe af nationer for at tackle denne krise. Dette var oprindelsen til G20, der under deres seneste møde, med Kina som vært, vedtog et program for eliminering af fattigdom på globalt plan. Post-Bretton Woods-strukturen er slut, skriver Jones, og der er derfor behov for at skabe en økonomisk verdensorden af en anden art.

Han bemærker Kinas vægt på en win-win-situation, der, idet den kommer fra en anden, kulturel matrix, ikke ønsker at videreføre geopolitikkens gamle nulsumsspil.

Artiklen slutter med et citat af Konfucius,

»Det overlegne menneske er sig retfærdighed bevidst, det underlegne menneske er sig fordelagtighed bevidst«.
(Kursivering red.)

Jones skriver: »Bælt & Vej-initiativet handler, på et dybt

plan, om spørgsmålet om 'retfærdighed' inden for økonomiske anliggender, og som karakteriseres af præsident Xis uophørlige understregning af 'Bæltet & Vejens' fremtræden som et 'win-win'-samarbejde. De regionale projekter udvikler sig således til at blive en verdenslandbro, skriver han, og den nye Trump-administration, med sin vægt på byggeri af infrastruktur i USA, kunne meget vel udvide Bælt & Vej-perspektivet til at omfatte Nordamerika, som således ville være til fordel for USA selv, og for verden.«

Foto: EIR-korrespondent, og leder af EIR's Washington-kontor, Bill Jones, her som taler ved en konference i World Forum of China Studies, november, 2015.

Tom Gillesbergs åbningstale ved koncerten, »En musikalsk dialog mellem kulturer«, København, 17. feb., 2017

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliancer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan

blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Deres excellencer, medlemmer af diplomatiet; mine Damer og Herrer: Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg er, sammen med Jelena Nielsen fra Russisk-Dansk Dialog, vært for i aften.

Koncerten er arrangeret af Schiller Instituttet; Russisk-Dansk Dialog; Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter. Vi vil gerne takke medsponsorerne og Det Russiske Center for Videnskab og Kultur for velvilligst at stille deres hus til rådighed for aftenens koncert, samt de mange kunstnere, der frivilligt har stillet deres indsats til rådighed for at gøre denne aften til en rig dialog mellem kulturer.

To praktiske meddelelser: efter det første nummer kommer der ekstra stole, nogle af jer kan sidde på; det andet er, at jeg gerne vil have, at alle slukker for deres mobiltelefoner.

Vi lever i øjeblikket i virkeligt interessante tider; Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, hustru til Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, sagde for nylig, at det globale, strategiske billede er meget dynamisk, flydende, lovende og farligt, alt sammen på én gang. På den ene side har vi stadig denne uhæmmede konfrontation, med deployering af tropper mod de russiske grænser og andre konfrontationspolitikker, der stadig finder sted og stadig ikke har forandret sig. Vi har ligeledes et globalt finanssystem, der, hvornår, det skal være, vil bryde sammen i den næste, store krise, der sandsynligvis vil blive langt større end det, vi så i 2008. Men samtidig har vi fået en ny præsident i USA, Donald Trump, der både i sin kampagne og i det, vi hidtil har set, har annonceret, at der vil komme forandring i USA's politik, og at, med ham som præsident,

ønsker USA at genoprette normale bånd til Rusland, til Kina og til andre nationer i verden, baseret på en politik for genopbygning af USA, men at dette ikke står i modsætning til en genopbygning af hele verden.

Samtidig har vi et momentum, der er blevet opbygget i en rum tid, med især den kinesiske drivkraft med Bælt-og-Vej-initiativet, og som i øjeblikket er engageret i mindst 70 nationer i hele verden, i en politik, som vi for årtier siden lancerede under navnet 'Fred gennem udvikling'. At, samtidig med, at man har økonomisk udvikling, så har man også grundlaget for samarbejde og varig fred.

Vi befinder os altså i en tid, hvor alt kan ske. En masse mennesker er flippet ud over dette; de ved ikke, hvad dagen i morgen vil bringe. Men vi ser dette som en stor mulighed for forandring, og vi kunne meget vel stå ved et punkt, hvor vi kan få USA til at tilslutte sig indsatsen fra så mange andre nationer, som Kina, som Rusland, som Indien og mange andre nationer med dem, der samarbejder om hele menneskehedens fælles skæbne; og hvis USA tilslutter sig denne indsats – samt naturligvis også Danmark og de europæiske nationer tilligemed – så står vi pludselig i noget, der uden enhver tvivl vil blive den største epoke i menneskehedens historie. For vi vil pludselig blive i stand til at få en verdensomspændende renæssance, der omfatter hele planeten på samme tid – noget, der aldrig tidligere har fundet sted i menneskehedens historie.

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliancer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan

blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Vi mener således, at det er yderst passende, at vi har en dialog mellem kulturer; at vi, i stedet for at se andre kulturer, andre nationer og andre folkeslag som en trussel, ser det som en utrolig berigelse. Og at alle nationer fremdrager den bedste kultur, de bedste højdepunkter, de bedste bidrag, som de har at skænke menneskeheden, og gør dette tilgængeligt for verdens øvrige nationer samtidig med, at de modtager de bedste af alle disse kulturers skabelser retur. Og når det sker, så, som mange af jer ved, var dette i vid udstrækning, hvad den Gamle Silkevej drejede sig om; jo, der var handel, men der var også kulturel og videnskabelig interaktion, som i realiteten fik langt større konsekvenser end selve handelen. Det er præcist, hvad der nu må ske med dette store projekt, Kinas Bælt-og-Vej-initiativ, som resten af verden nu er ved at tilslutte sig.

Jeg håber således, at I vil nyde aftenens koncert, og jeg håber, at I vil se det som et bidrag til at få denne dialog mellem kulturer i gang, og at det er noget, vi vil komme til at se meget mere af på alle niveauer.

[Se videoen her.](#)

Schiller

Instituttets

Koncert: En musikalsk dialog mellem kulturer, Kbh., 17. feb. 2017

Dialogen mellem kulturer, mellem selve sponsorerne, førte til den store succes – Schiller Instituttet, organisationen Russisk-Dansk Dialog, det Russiske Hus i København og det Kinesiske Kulturcenter. Koncerten afholdtes i det Russiske Center for Videnskab og Kultur, som repræsenterer den Russiske Føderations myndighed for forbindelse til Fællesskabet af Uafhængige Stater (fra det tidligere Sovjetunionen), russere i udlændighed og det internationale humanistiske samarbejde (Rossotrudnichestvo).

Følgende musikalske indslag er ikke vist i videoen: The following parts of the program are not shown in the video:

Gitta-Maria Sjöberg, sopran, Sverige/Danmark. Sweden/Denmark. Hun sang Rusalkas »Sangen til Månen« af Dvořák.

She sang Rusalka's Song to the Moon by Dvořák accompanied by **Christine Raft**, pianist from Denmark.

Idil Alpsoy, sopran, Sverige/Danmark, Sweden, Denmark: sang sange fra Sibelius' Op. 37 og 88.

She sang songs from Sibelius' Op.37 and 88, accompanied by **Christine Raft**.

Programmet/Program:

Download (PDF, Unknown)

Kommentar i den kinesiske avis Xinhua siger, Trump med lethed kunne identificere sig med Kinas win-win-filosofi

21. feb., 2017 – En seniorskribent for den kinesiske avis *Xinhua*, Luo Jun, publicerede den 20. feb. en kommentar, der udviser forsigtig optimisme mht. præsident Trumps politik over for Kina, og ud over Kina.

»Ulig disse traditionelle politikere, der i betydelig grad er influeret af Realisme-politikken [realpolitik, -red.] nulsums-tankegang, så kunne Trump derimod, med sin baggrund i forretningsverdenen, med lethed identificere sig med Kinas win-win-filosofi«, erklærer forfatteren. Idet han bemærker den første, positive telefonsamtale mellem Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping, bemærker Luo, at Trumps bekræftelse af politikken for Ét Kina kom aftenen før den japanske premierminister Abes besøg i USA, og at timingen »kan være blevet omhyggeligt valgt for at maksimere USA's interesser, men inden for en vindertilstand for alle, som tilfredsstiller alle parter.«

Forfatteren Luo Jun slutter med den formaning til Trump, at han må gå længere end til ord: »Den nye, ikke-traditionelle amerikanske administration må imidlertid være opmærksom på, at den må 'gå talen' (praktisere, hvad den prædiker) om konstruktivt samarbejde med Kina og andre lande for således at cementere dens meget tiltrængte troværdighed.«

Blandt de spørgsmål, som vides alvorligt at bekymre den kinesiske regering, er den aktuelle deployering af et

amerikansk hangarskib og krigsskib bevæbnet med styrede missiler, der skal afpatruljere Det Sydkinesiske Hav, for første gang i Trumps præsidentskab. Den 15. februar advarede talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Geng Shuang, om, at Kina »kraftigt modsætter sig noget lands forsøg på at underminere Kinas suverænitet og sikkerhed under dække af sejlads- og overflyvningsfriheden«.

Foto: En amerikansk flådehangarskibs-angrebsgruppe har indledt »rutineoperationer« i Det Sydkinesiske Hav. Operationerne indledtes på trods af en advarsel fra Kina om ikke at blande sig i Kinas suverænitet i området. Angrebsgruppen omfatter hangarskibet af Nimitz-klassen, USS Carl Vinson.

EU-dinosaurerne har ikke længere magten

22. feb., 2017 – Den europæiske Unions anti-humane system har ikke længere magten, med medlemslande, der i stigende grad træffer beslutninger for deres nationer og trodser Bruxelles' og Frankfurts såkaldte myndigheder. EU-institutioner reagerer ved at blive mere aggressive over for sådanne lande, hvilket blot fremrykker opløsningen af selve EU.

To nylige tilfælde sætter fokus på denne tilstand: aftalen mellem Ungarn og Kina om en højhastighedsjernbane mellem Budapest og Beograd, og den italienske beslutning om at trodse EU's regler for bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindsud) og etablere et nationalt sikkerhedsnet for banksystemet.

EU-kommissionen forfølger en helt forkert kurs mht. den Nye Silkevej:

EU-kommissionen har indledt en undersøgelse af Beograd-Budapest-højhastighedsjernbanen, en 350 km lang linje, der udgør en strategisk del af Bælt-og-Vej-initiativets østeuropæiske rute. EU fokuserer især på Ungarn, et fuldt EU-medlem, og mindre på Serbien, der ikke er underkastet strenge EU-regler. China Railway International Corp. er entreprenøren, og Kinas Eksport-Importbank er financiereren.

EU vil afprøve, om kontrakten strider imod EU-love, som påbyder, at store aftaler skal udbydes i offentlig licitation. Den ungarske regering sagde, at den havde underskrevet kontrakten med Kina efter konsultationer med Bruxelles.

»Jernbanen udgør en stor del af Ét Bælte, én Vej-projektet«, sagde Tamas Matura, hjælpeprofessor ved Corvinus Universitet i Budapest. »Den ungarske sektion skal tjene som et svendestykke, der viser, at kineserne kan bygge i overensstemmelse med EU-standarder. Linjen vil reducere transporttiden fra otte til tre timer og vil blive forbindelsen mellem den kinesiskejede Piræus-havn i Grækenland, og Central- og Østeuropa.

Foto: Den serbiske premierminister Aleksandar Vucic holder en model af et højhastighedstog, mens han holder en tale ved åbningsceremonien for påbegyndelsen af byggeriet af Beograd-Budapest-jernbanen i Novi Sad, Serbien, 23. dec., 2015.

»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«,

en guidet rundtur

Video; introduktion v/Helga Zepp-LaRouche.

Der er stadig mange mennesker, der siger, at denne vision blot er en drøm – at det er umuligt. De nationer, hvor nutidens stormagter kæmper mod hinanden i geopolitiske stedfortræderkrige, såsom Yemen og Syrien, vil imidlertid fortælle dig, at det er det nuværende paradigme, der er umuligt og ikke kan fortsætte.

Opførelsen af Verdenslandbroen ville betyde en økonomisk og kulturel renæssance for planeten, et nyt paradigme for menneskeheden. Projekterne og de økonomiske hovedkoncepter, der præsenteres i denne rapport, er i sandhed det udkast, ud fra hvilket førende regeringer i hele verden arbejder; udfordringen består nu i at bringe USA tilbage til sine rødder og transformere det til en magtfuld allieret for denne nye, økonomiske orden.

Download (PDF, Unknown)

Dette er et historisk øjeblik, hvor vi kan ændre verden og historien.

Opfordring til International aktionsdag 23. februar.

Af Helga Zepp-LaRouche

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Det følgende er Helga Zepp-LaRouches indlæg fra LaRouchePAC Internationale Webcast, den 17. februar. (Se hele webcastet)

Lad mig sige godaften til jer alle. Det er en glæde at kunne tale med jer. Jeg vil tro, de fleste af jer så præsident **Trumps pressekonference** i dag, der helt åbenbart beviser, at dette er en meget aktiv og fyrig person, der ved, hvordan man håndterer en uregerlig medieflok. Jeg syntes, det var ret morsomt, og jeg nød at se i hvert fald et par minutter af det, for det viser, at dette virkelig er et meget interessant øjeblik i historien. For han sætter sig ikke bare ned og accepterer, at der rent faktisk er et kup i gang imod ham. Jeg mener, at dette er meget alvorligt. Det gamle establishment, det neoliberale, neokonservative, unipolære

verdensetablisement, både i USA og Europa, er *fuldstændig* fra koncepterne. De vil ikke acceptere den kendsgerning, at Trump blev valgt, og de er helt åbenlyst involveret i et forsøg på at få Trump ud af Det Hvide Hus. I al fald, enten et kup, et militærkup, som der er blevet talt om, en rigsret, eller værre endnu, som chefredaktøren for den tyske, liberale avis, *Die Zeit*, sagde på et talk show; han sagde: »Mord i Det Hvide Hus«. Jeg mener, det er fuldstændig skandaløst, at chefredaktøren for den såkaldte mainstream-avis siger sådan noget.

Men det, der foregår, er meget alvorligt. For de har indsat George Soros, der ikke er andet end et instrument for Det britiske Imperium; og George Soros, der er opfinderen af, eller finansmanden bag, konceptet med 'farvet revolution', med andre ord, manden, der finansierer alle former for borgergrupper, NGO'er, og andre grupper, for, hvordan man fremkalder regimeskifte. De har været involveret i dette i størstedelen af tiden efter Sovjetunionen, i mange lande i Østeuropa; i Ukraine i 2004, med den Orange Revolution; i Georgien med Rosenrevolutionen; og senere, det Arabiske Forår; de forsøgte en Hvid Revolution i Rusland, der slog fejl; de forsøgte den såkaldte Gule Revolution med gule paraplyer i Hongkong imod Kina, der slog fejl. Det, vi i øjeblikket ser i USA, er præcis den samme form for organisation, finansieret af Soros, og den har virkelig til formål at omstøde dette valg [af præsident Trump]. Det er meget alvorligt.

Og hele den historie med, at det var Rusland, der 'stjal' det amerikanske valg, er selvfølgelig fuldstændig latterlig. Det var Hillary, der helt på egen hånd tabte valget. Hun talte om mennesker i det amerikanske midtvesten og rustbæltet, om de såkaldte »ynkværdige«, om de mennesker, der »ikke klarede det«. Det var disse mennesker, der stemte på Trump. Det, som dette etablissement absolut nægter at se, er, at det var *deres* politik for neoliberalisme, for skabelse af krig i Mellemøsten, baseret på løgne, i Irak, Afghanistan, Libyen og

Syrien – hvilket er årsagen til, at vi har en gigantisk flygtningekrise i Europa; denne flygtningekrise var ikke årsagen til, men udløseren af Brexit, Storbritanniens udtræden af EU. Og mere fundamentalt; det var dette udsnit af den britiske befolkning, som følte, at de ikke længere blev repræsenteret af den Europæiske Union, og det var grunden til, at de ville ud. Det var i princippet nøjagtig samme grund til, at folk i USA ikke ville have Hillary, men stemte på Trump.

Hvis man ser på det fra et strategisk standpunkt; se ikke på det ud fra den interne, amerikanske situation, som i øjeblikket er meget polariseret. Se på massemedierne; aldrig har vi set et sådant hysteri i vores levetid. Så se ikke på det ud fra et internt, amerikansk standpunkt; se først på det ud fra et strategisk standpunkt. Og ud fra dette standpunkt kan man sige, at, alt imens Trump helt sikkert gør nogle ting, der ikke er perfekte; men det vigtigste spørgsmål er, at Trumps valgsejr betyder en mulig løsning på faren for krig. Hvis det var fortsat med Obama og Hillary, ville vi nu stå på en kort lunte til Tredje Verdenskrig, fordi hele inddæmningen af Rusland, af Kina, hele ideen med flyveforbudszoner over Syrien, på meget kort sigt ville have bragt os frem til en konfrontation med Rusland og Kina.

Trump's første aktiviteter af diplomatisk art er meget, meget positive, for han havde gode ordvekslinger med Xi Jinping, den kinesiske leder, og han karakteriserede diskussionerne som ekstremt venskabelige, ekstremt varme; og kineserne gav udtryk for den samme mening efter telefonsamtalen for et par dage siden.

Dernæst var der den japanske premierminister Abes besøg i USA, og de aftalte massive investeringer fra japanske selskaber i infrastruktur i USA; og Kina tilbød ligeledes at investere massivt i genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Trump havde jo lovet at investere \$1 billion i USA's infrastruktur, men ser man på den amerikanske infrastrukturens faktiske tilstand, så kan alle ganske klart se, at \$1 billion

ikke rækker. Kinesiske eksperter har sagt, at der behøves \$8 billion, og Kina ville være villig til at investere en meget stor del af dette; og tilsammen ville Kina og Japan være i besiddelse af den fornødne industrielle kapacitet til at genopbygge den amerikanske infrastruktur på en meget effektiv måde, og på kort tid.

Den indledende korrespondance mellem Tillerson, den nye, amerikanske udenrigsminister, og den russiske udenrigsminister Lavrov, der i dag mødtes i Bonn i forbindelse med G20, er ligeledes omhyggeligt, forsigtigt positive tegn på, at de mener, de kan arbejde sammen, og de ting, der skal overvindes, er selvsagt enorme, men dette er positive første skridt.

Ser man på det strategisk, så har USA's Trump-administration sagt, at de ikke er modstandere af Japans bestræbelser på at få gode relationer med Rusland. Premierminister Abe var i Rusland; han vil besøge Rusland yderligere to gange i år. Putin besøgte Japan i december. De samarbejder nu økonomisk om at udvikle Kurilerne, de såkaldte nordlige territorier; og Abe ønsker at underskrive en fredstraktat med Rusland i løbet af sin embedstid, dvs., inden for de næste par år.

Hvis USA har en positiv holdning over for Ruslands forbedring af relationerne med Japan, og hvis USA samtidig har lovende tegn på at forbedre relationerne med Kina, og Rusland og Kina arbejder rigtig godt sammen; og hvis USA dernæst kommer til en positiv aftale med Rusland, så har vi det! Så vil vi, for første gang i – jeg ved ikke hvor længe, måske for første gang i historien, nogensinde – så har vi muligheden for at rette op på relationerne mellem denne verdens stormagter, og vi har en reel mulighed for at eliminere faren for krig for altid.

Dette er ekstremt vigtigt, for hvad er vigtigere end menneskeslægtens eksistens og perspektivet om at eliminere krig for evigt! I de termonukleare våbens tidsalder kan krig ikke længere være en måde at løse konflikter på.

Så dette er alt sammen meget positivt. Og Lyndon LaRouche, min mand, havde en meget positiv holdning til alle disse udviklinger, da han i løbet af de seneste dage blev briefet om dem. Han sagde, »Lad være med at gå i panik, lad være med at falde for massemediernes dækning. Det går alt sammen i en meget positiv retning.« Jeg mener, at der absolut er god grund til optimisme; og måden, hvorpå Trump responderer til dette kupforsøg; han siger, at det er efterretningssamfundet, der lækker klassificeret information til medierne; de deler det ud som slik, og der bør indledes en undersøgelse for kriminelle aktiviteter mod dem, der gør det. Og det er præcis den rette holdning.

Dette er et stort slag, for Trump-administrationen er selvsagt endnu ikke kommet på plads – mange udnævnelser [til regeringsposter] hænger stadig i luften, og nogle af dem er selvsagt problematiske, inklusive den meget store repræsentation af Wall Street, hvilket er et problem.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi optrapper denne kampagne. Der finder en masse bevægelse sted i Kongressen. Vi så senator Cantwells tale, hvordan hun modsatte sig Mnuchin til posten som finansminister. Der foregår en masse bevægelse.

☒ Der er diverse medlemmer af delstatskongresserne, der implementerer ikke alene resolutioner for Glass-Steagall, men i realiteten det, der er Lyndon LaRouches Fire Love: først og fremmest Glass-Steagall; for det andet, en nationalbank (statsejet bank) til udstedelse af kredit; for det tredje, et kreditsystem, og for det fjerde, en forøgelse af arbejdskraftens produktivitet gennem at fokusere på opnåelse af fusionskraft og rumteknologi, på basis af internationalt samarbejde. For, det er nødvendigt at forøge produktionsapparatets og arbejdskraftens produktivitet. Der er mange delstats-kongresser, jeg tror seks eller syv på nuværende tidspunkt, der har vedtaget disse **Fire Love**.

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Jeg vil lade det være godt med disse indledende bemærkninger, så I kan sige, hvad I vil, og dernæst kan vi diskutere det. Men jeg kan forsikre jer om, at [det drejer sig om] kampen i USA nu, for ikke alene at beskytte Trump-administrationen mod at blive kuppet og afsat, men for rent faktisk at sikre, at det potentiale, som denne administration repræsenterer, bliver implementeret. For muligheden for, at USA går i samarbejde med Kina, går med i Silkevejen, ikke alene ved at forlænge Silkevejen ind i USA gennem infrastrukturbyggeri, men ved også at samarbejde med Rusland og Kina i andre dele af verden. For eksempel i Mellemøsten, hvilket kun disse magter i fællesskab kan præstere; eller om industrialiseringen af Afrika, som Kina allerede har indledt med mange, mange spændende projekter. Japan er involveret; Indien er involveret, og vi må få USA til at gå med i det, som FN netop har kaldt »menneskehedens fælles fremtid i Afrika«.

Ale disse store nationer må bringes til at arbejde sammen for hele civilisationens almene vel, og dette er inden for rækkevidde. Dette er meget spændende. For jeg mener, at vi står ved øjeblikke i historien, hvor, hvis folk har en god

plan, så kan de ændre verden, og de kan ændre historien.

**Meget spændende, farligt og dynamisk: Dette er de historiske øjeblikke, hvor vi kan ændre verden og ændre historien.
LaRouchePAC Internationale Webcast, 17. februar, 2017;
Leder**

Helga Zepp-LaRouche har krævet en international kampagne, der skal orienteres hen imod det forestående, internationale topmøde, som Kinas præsident Xi Jinping skal være vært for, og som vi få deltagelse af Ruslands præsident Putin, og forhåbentlig også direkte af USA's præsident Trump, om spørgsmålet om den kinesiske regerings Bælt-og-Vej-initiativ, eller den Nye Silkevej, eller OBOR-initiativet. Det, som Helga LaRouche sagde, var, at, hvis Donald Trump overbevises om ikke alene at deltage i dette topmøde, men også blive en beredvillig deltager i det nye, økonomiske paradigme for udvikling, der er i færd med at vokse frem omkring den Nye Silkevej, så vil dette konsolidere dette nye, økonomiske paradigme og ændre historiens gang. Det Britiske Imperiums gamle geopolitikker vil blive et levn fra fortiden; og dette er måden, hvorpå USA rent faktisk kan sikre en mirakuløs,

økonomisk genrejsning.

Matthew Ogden: Vi vil, med det samme, lægge ud med tre store initiativer, som LaRouchePAC er engageret i. Nummer ét er naturligvis fortsat det førende initiativ i USA; vores appel og kampagne for at indsamle 10.000 underskrifter i løbet af de næste ti dage for at fortælle Donald Trump, at han, under sin tale til Kongressens to huse den 28. februar, bør forpligte sig til at genindføre Glass-Steagall. Det vil sige, den oprindelige Glas/Steagall-lov fra 1933; og det var en del af hans valgkampagne. Man underskriver appellen ved at tekste »GSACT« til 52886; det giver direkte mulighed for at underskrive appellen. Man kan også underskrive via websiden, <https://lapc.co.trumpsotu>. Vi vil hen over de næste ti dage overvåge appellen for at give jer en idé om, hvor vi er i forhold til vores mål. Vi har i øjeblikket via den digitale appel 2026 underskrifter; og jeg ved, at der er en masse underskrifter derude på fysisk papir, som folk har taget med til møder med progressive Demokrater eller andre kampagnebegivenheder, eller offentlige delstatskongresmøder. Det er meget vigtigt at få disse underskrifter ind i LaRouchePAC's website-database, så vi har dem centralt samlet ét sted. Vi overgiver disse underskrifter til kongresmedlemmer; dette er ved at få stor indvirkning.

En opdatering om Glass/Steagall-lovforslaget, der i øjeblikket er fremsat i Repræsentanternes Hus – HR790 – er, at yderligere fire kongresmedlemmer er blevet medsponsorer af dette forslag; hvilket giver os godt og vel 30 sponsorer af HR790. Det er meget vigtigt, at vi fortsætter med at udbrede denne kampagne. Det var nummer ét.

Nummer to er, at Helga Zepp-LaRouche har bestilt et dossier, som er i færd med at blive samlet, mens vi taler her, og som bliver publiceret før næste uge. Den 23. februar er målet for dette, for Helga Zepp-LaRouche har foreslået en International Sandhedens Dag næste torsdag; for at afdække og afsløre sandheden. Den sande narrativ, og ikke den fiktive narrativ,

om det, der fandt sted i Ukraine; og kuppet, der blev kørt i Ukraine af Victoria Nuland og andre medlemmer af Obama-administrationen under dække af en såkaldt »farvet revolution«. Grunden til, at det er så vigtigt at få en International Sandhedens Dag næste torsdag, er, nummer ét, at hele narrativen og propagandakrigen, der føres imod Rusland netop nu, hænger på de fejlbehæftede misforståelser, som flertallet af det amerikanske folk er blevet fortalt, om, hvad der virkelig skete i Ukraine. Så sandheden om dette må komme frem. Men, den endnu mere presserende grund til, at dette dossier netop nu sammensættes, er, at det selv samme apparat – den med George Soros tilknyttede Obama-administration, der stod bag denne farvede revolution og kuppet i Ukraine, nu også forsøger at køre en farvet revolution internt i USA. Denne påstand vil blive underbygget af dette dossier, der nu bliver sammensat.

Og så nummer tre: Helga Zepp-LaRouche har krævet en international kampagne, der skal orienteres hen imod det forestående, internationale topmøde, som Kinas præsident Xi Jinping skal være vært for, og som vi få deltagelse af Ruslands præsident Putin, og forhåbentlig også direkte af USA's præsident Trump, om spørgsmålet om den kinesiske regerings Bælt-og-Vej-initiativ, eller den Nye Silkevej, eller OBOR-initiativet. Det, som Helga LaRouche sagde, var, at, hvis Donald Trump overbevises om ikke alene at deltage i dette topmøde, men også blive en beredvillig deltager i det nye, økonomiske paradigme for udvikling, der er i færd med at vokse frem omkring den Nye Silkevej, så vil dette konsolidere dette nye, økonomiske paradigme og ændre historiens gang. Det Britiske Imperiums gamle geopolitikker vil blive et levn fra fortiden; og dette er måden, hvorpå USA rent faktisk kan sikre en mirakuløs, økonomisk genrejsning. Så dette er emnet for denne pamflet, som LaRouchePAC udgav for to år siden: »USA må tilslutte sig den Nye Silkevej; en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance.« Som en del af dette initiativ for at orientere arbejdet hen imod denne Bælt-og-Vej-konference i

Kina i maj, er LaRouchePAC nu i færd med at opdatere denne pamflet; og det bliver en totalt omredigeret pamflet med det formål at initiere denne kampagne for at lægge Bælt-og-Vej/Ny Silkevej frem på bordet.

Dette er således de tre initiativer: 1. Glass-Steagall; vi må øge underskrifterne på denne Glass/Steagall-appel i løbet af de næste ti dage. 2. Den Internationale Sandhedens Dag næste torsdag om den sande historie bag den farvede revolution og kuppet i Ukraine og faren for, at det præcis selv samme nu køres i USA. 3. Fortælle præsident Trump, at USA må tilslutte sig den Nye Silkevej; at han må deltage i denne konference i Kina til maj. Rusland, Kina og Indien kan gå sammen om at skabe et helt nyt, økonomisk paradigme.

(Udskrift af webcastet, fortsat; engelsk):

That's the three subjects Diane and I are going to be discussing a little bit more in depth here today; but I'd like to begin with a short excerpt from the strategic briefing that Helga Zepp-LaRouche gave at the beginning of the Fireside Chat national activists' call last night. Some of you may have heard it; but this is very important for everybody to gain wider circulation. This is a short excerpt from Helga Zepp-LaRouche's statement from last night:

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Let me say hello to all of you. It's a pleasure to be able to talk with you. I guess most of you saw the press conference of President Trump today which obviously proves that this is a very active and feisty person who knows how to deal with a rambunctious bunch of media. I think it was quite funny and I enjoyed watching at least a couple minutes of it, because it shows that this is really a very interesting moment

in
history. Because he is not sitting down and taking the fact
there
is actually a coup in process against him. I think this is
very
serious. The old establishment, the neo-liberal, neo-con,
unipolar world establishment both in the United States and
Europe, they're {completely} freaked out. They don't accept
the
fact that Trump was elected and they're obviously involved in
an
attempt to get Trump out of the White House. Anyway, either a
coup, a military coup which was talked about, an impeachment,
or
even worse, as the chief editor of the German liberal
newspaper,
{Die Zeit}, said in a talk show; he said, "Murder in the White
House." I mean this is quite scandalous that the chief editor
of
a so-called mainstream newspaper would say such a thing.

But what is going on is very serious. Because they
have
deployed George Soros, who is really nothing but an instrument
of
the British Empire; and George Soros who is the inventor, or
the
financier of the concept of color revolution, in other words,
to
finance all kinds of civil groups, NGOs, other groups how to
cause regime change. They have been involved in doing that for
the better part of the post-Soviet era, in many countries in
Eastern Europe; in Ukraine, in 2004, the Orange Revolution;
the
Rose Revolution in Georgia; later the Arab Spring; they
attempted
White Revolution in Russia which failed; they attempted so-
called

Yellow Revolution with the yellow umbrellas in Hong Kong against China, which failed. What you see right now in the United States is exactly the same kind of apparatus financed by Soros, and it is really meant to undo that election. It is very serious.

And obviously, the whole story that it was Russia which stole the US election is completely ludicrous. It was Hillary perfectly on her own who did this. She talked about the people in the Midwest and rust belt, about the so-called "deplorables," the people who didn't "make it." And it is those people who voted for Trump. What this establishment absolutely refuses to see is it was {their} policies of neo-liberalism, of causing wars in the Middle East based on lies â Iraq, Afghanistan, Libya, Syria – which is the reason why you have a gigantic refugee crisis in Europe; this refugee crisis was not the cause, but the trigger for the Brexit, Great Britain leaving the EU. And more fundamentally, it was that section of the British population felt that they are no longer represented by the European Union and that's why they wanted to get out. It was in principle exactly the same reason why people didn't want Hillary, but voted for Trump.

If you look at it from the strategic standpoint; don't look at it from the internal US situation which right now is very polarized. You look at the mass media, you have never seen such hysteria in your lifetime. So, don't look at it from an internal American standpoint; look at it from a strategic standpoint first. And from that standpoint, one can say that, while for

sure

Trump is making some things not perfect; but the most important

question is that the Trump election means the possible solution

to the war danger. If it would have continued with Obama and Hillary, we were on a short fuse to World War III, because the whole encirclement of Russia, of China, the whole idea of no-fly

zones over Syria, that would have brought us to a confrontation

with Russia and China in the short term.

So, the first diplomatic activities of Trump are very, very

positive, because he had very good exchanges with Xi Jinping, the

Chinese leader, and he characterized the discussion as extremely

friendly, extremely warm; and that was the same view expressed by

the Chinese after the phone discussion a couple of days ago.

Then, you had the visit of the Japanese Prime Minister Abe

in the United States, and they agreed on massive investment of Japanese companies in infrastructure in the United States; and also China offered to invest massively in the infrastructure reconstruction of the United States. Now Trump had promised that

he would invest \$1 trillion in the infrastructure in the United

States, but if you look at the actual condition of American infrastructure, everybody can see very clearly that \$1 trillion

will not be enough. There are Chinese scholars said we need at least \$8 trillion, and China would be willing to invest in a very

large part of that; and together China and Japan would have

the industrial capacity to reconstruct the American infrastructure in a very efficient and very quick time.

Also, the initial correspondence between Tillerson, the new Secretary of State, and [Russian] Foreign Minister Lavrov, who met today in Bonn in the context of the G20 are carefully cautiously positive signs that they think they can work together and obviously the things to overcome are huge, but these are positive first steps.

If you look at it strategically, the United States Trump administration had said they do not oppose the effort by Japan to get good relations with Russia. Prime Minister Abe was in Russia; he will go there two times more this coming year. Putin was in Japan in December. They are now working together economically to develop the Kuril Islands, the so-called Northern Territories; and Abe wants to sign a peace treaty with Russia during his time in office, i.e., in the next several years.

If the United States takes a positive attitude towards Russia improving relations with Japan, if at the same time the United States has promising signs of improving relations with China, and Russia and China are working very well together; then if the United States gets to a positive agreement with Russia, then you have it! We have for the first time in – I don't know since when, maybe the first time in history, ever, we have the ability to straighten out the relations among the major powers of this world, and have a real chance to eliminate the danger of war

for good.

This is extremely important, because what is more important than the existence of the human species and the perspective to eliminate war forever! In the time of thermonuclear weapons, war cannot be a way of conflict resolution anymore.

So, this is very positive. And Lyndon LaRouche, my husband, when he was briefed on all of these developments in the last days, he had a very positive attitude. He said, "Don't panic, don't fall for the coverage of the mass media. This is all going on in a very positive direction." I think there is absolute reason for optimism; and the way how Trump is responding to this coup attempt, he says it is the intelligence community which is leaking classified information to the media, they're passing them out like candies and there should be a criminal investigation of those who are doing it. And that is exactly the right attitude.

This is a big battle, because obviously the Trump administration is far from being in place – many appointments are still in the air and they're obviously some problematic ones including the very high representation of Wall Street, which is a problem.

So, therefore, it is extremely important that we escalate this campaign. You have all this motion in the Congress. You saw the speech by Senator Cantwell, why she opposed Mnuchin for the

post of the Secretary of the Treasury. You have a lot of motion.

You have various kinds of state legislators implementing not only

Glass-Steagall resolutions but actually what is the Four Laws of

Lyndon LaRouche: first of all, Glass-Steagall; secondarily, a national bank to generate credit; thirdly, a credit system; and

fourthly, an increase of the productivity of the labor force through the concentration on fusion power and space technology on

the basis of international cooperation. Because you need to increase the productivity of the production and labor force.

There are many state legislatures, I think there are now six or

seven who have passed these Four Laws.

That is what this call is actually about: How can we escalate this fight to basically create a situation where Trump,

by the time of the State of the Union address, includes Glass-Steagall, the real Glass-Steagall, and not some watered down ring-fencing, Volcker Rule, or whatever.

This is all extremely important, because we will put out a

dossier on Soros, showing exactly why this apparatus making the

coup attempt against the Trump administration is exactly what was

done in Ukraine; and I'm asking you to participate in a day of action on the 23rd of February, which is the third anniversary of

the coup in Ukraine, the Maidan leading to the coup. And I'm also

asking you to help to emanate the knowledge about what is the apparatus of Soros behind this coup in the United States.

I want to leave it at these initial remarks so you can

say

whatever you want and then we can engage in the discussion.

But I

can assure you, the battle now in the United States to not only

protect the Trump administration from being coupéd and ousted, but to actually make sure that the potential which this

administration represents is being implemented. Because now if the United States goes in coordination with China, if the United

States joins the Silk Road, by not only extending the Silk Road

into the United States by building infrastructure, but by working

together with Russia and China in other parts of the world. For

example, the reconstruction of the Middle East, which only these

powers together can accomplish; or the industrialization of Africa, which China has started now already with many, many exciting projects. Japan is involved, India is involved, and we

have to get the United States to join in something which the United Nations has just called the "common future for humanity in Africa."

So, all these major nations have to be brought to work together for the common good of all of civilization and this is

within reach. This is very exciting. It is very dangerous. It is

very dynamic. But I think these are the moments in history where

if people have a good plan, they can change the world and they can change history.

OGDEN: As I said, there are going to be activities

all

across the country; and we're asking people to be engaged in planning for this International Day of Truth next Thursday, as Helga LaRouche said, to set the record straight on what happened

in Ukraine and also to tell the truth about what's happening now

inside the United States. There was a good interview with former

Congressman Dennis Kucinich just a few days ago on Fox Business

News; and he said very clearly that what's happening right now is

the so-called "deep state" intelligence community is waging a war

against the elected President of the United States with the purpose of perpetuating a Cold War confrontation between the United States and Russia. He said no matter what you think of the politics of the President, this is unacceptable. We also had

a call from Oliver Stone, the Academy Award-winning film director, who was interviewed on a Russian television station; and he echoed the same call that you're hearing from Helga LaRouche, that unfortunately, Americans do not know the truth about what happened in Ukraine. He said, "If I were President Trump, I would declassify all this information on Ukraine â because it's the focal point of where this [new] Cold War has come about."

So, let me just let Diane say a little bit on this if she wants to, and any plans up there in New York.

DIANE SARE: First of all, I'll say that Mrs. LaRouche made a point at a town hall meeting she addressed here in Manhattan, that she had never seen a case where you had a democratic election where someone was elected – in this case President Donald Trump – and the array of operations set into motion

immediately following that election to undermine that result. The result was a result of the American voters who elected Donald

Trump under the Constitutional system of the United States. I just dug up an article that came out – it's a blog by a Rutgers

University professor named Alexander Motyl – from December 11th.

The headline is "Does a Ukrainian-Style Revolution Await Washington?" Then he says, "Ukrainians have seen the likes of Donald Trump before in ex-President Viktor Yanukovich. Both men

ran against strong women; Hillary Rodham Clinton and Yulia Timoshenko" – that's actually funny for people who have seen both of them – "and won by small margins" blah, blah, blah. Then they say that Trump is going to be very corrupt; and by flaunting his corruption openly and promoting a variety of extremist domestic and foreign policies, Trump will infuriate the alienated half of the population.

What is this? Again, as Mrs. LaRouche said, you have a media that's drunk with their own narrative. The media was certain that Hillary Clinton was going to win the election. She didn't win the election because she ignored at least half of the population of the United States – really more, because who knows about all the people who don't even vote anymore because they're so disgusted and demoralized. People do not think we should have a war with Russia, and they don't appreciate the leaders a quarter million dollars or whatever it is, to go speak at private Goldman Sachs meetings; not to mention what she did as Obama's

Secretary of State in Benghazi, and I mean, the list goes on. You have this uproar; where does it come from? You have Obama moving into a walled in mansion, a compound, near the White House

where he's going to live with his wife, Valery Jarrett and his mother-in-law; and ostensibly is going to take over the "command"

of 30,000 disaffected Americans who somehow have been able to pull themselves with countless millions of dollars from George Soros. Obama is a total creation; the guy could not organize his

way out of a paper bag. The only reason he got to where he did

is because certain forces – namely the British Empire – wanted to use him to carry out a particular agenda.

I think there are two ways in which the American people are

a little bit mistaken that we have to set right. One is to be demoralized by all this nonsense, and say "Oh, these people are

so powerful. Look at all these people; look at all these women

who went to that march. We're not going to succeed." That's not

true, because this whole thing is a fake; it's smoke and mirrors.

It does not reflect the population; it's a highly funded operation. Then there are people – I spoke with one the other day – who say "Oh, no. Trump is doing a great job. He can handle it all. Besides, everyone knows of course we should talk

to Russia. What do you think they're supposed to do? No one disagrees with that." Well, that's true; and in the streets of

Manhattan what we are picking up is a very interesting response.

You may imagine Manhattan did not predominantly vote for

Donald

Trump; but people are coming over to our tables and saying "I didn't vote for Trump, but I think we should be friends with Russia. I think the US should work with Russia and China.

What

do you have on Glass-Steagall?" There's a real thoughtfulness;

not the kind of hysteria and nonsense that the media would have

you believe.

What we're dealing with is something different than what it

appears. This is not a grass-roots movement of disaffected people who didn't like what Trump did on the travel ban. If they

were so concerned about those people, they would have impeached

Obama when he was droning them and blowing up their countries.

Or, they would have impeached Bush. This is all fake. What

we're dealing with is a foreign-directed – namely British Empire, Wall Street and London, that's what George Soros

represents – attack on the United States per se; because at this

moment in history, if the United States will shift, if we can be

liberated from our recent relationship with the British Empire to

join with China and Russia, then this trans-Atlantic imperial bankrupt system is finished forever. The future of mankind is extremely bright, and we can consider what Earth should look like; what the Solar System should look like; what the galaxy should look like, not just centuries from now, but millennia from

now. What are the potentials for the human species, which is the

natural thing that human beings would like to consider.

So, I just want to underscore that it's very urgent

that the viewers of this broadcast and the collaborators with LaRouche really try to think with Mr. and Mrs. LaRouche and to join us in fighting this through in the short term right now. What Mrs. LaRouche has identified as a flank, as Matt said, on the 23rd of this month, you have the third anniversary of the coup in Ukraine. It's a beautiful example; and we will be having demonstrations across the country. We'll be having a rally here in Manhattan; we haven't yet selected the location, but we will be out on the streets. We will be calling the press; we will be getting out letters to the editor. There will be articles, some of which have been posted. There are articles in this week's {Hamiltonian} that viewers may find very useful. The idea is to set the record straight on what happened in the Ukraine; because remember, why do we have sanctions on Russia? We have sanctions on Russia because we say that Russia invaded Crimea; but Russia did not invade Crimea. Victoria Nuland, formerly of the Dick Cheney administration, got deployed \$5 billion that was channeled through the US State Department to overthrow the democratically-elected government of Ukraine and replace it with a bunch of literal Nazis – people who march around the street with torches with giant photos of Bandera, the guy who worked with Adolf Hitler to brutally exterminate tens of thousands of people – Jews, Poles, etc. – in Ukraine. They are honoring that legacy today. What happened with Crimea is, a referendum

was held; Crimea was part of Russia originally, and 80% to 90% of the people there speak Russian, are Russian. So, you get a bunch of Nazis in place in Kiev, and many people in Russia, almost every Russian family lost someone in World War II fighting the Nazis. You have a Nazi regime in Kiev. They held a referendum and decided that they did not wish to part of that. As you may know, there have been no videos of massive protests against Russia and Putin in Crimea; there is no big movement in Crimea to {not} be part of the Russian Federation, because they decided to join with Russia. So the whole thing is a complete lie and a fraud. If you start by dismantling that, then all of the other crap about Putin this and sanctions that, flies out the window; and what you can see is what Matt said earlier Kucinich identified. Somebody is trying to put two nuclear superpowers on a collision course; and that has to be stopped. The Trump Presidency has to be successful; because if the Trump Presidency is successful, then mankind has a potential to be successful in getting through this.

The day of action is extremely important; it's extremely important what people can take from our website to organize, that you get this out. We're also planning a dossier; the dossier will expose George Soros, who still – unfortunately – quite active. It will be very important to get this out, and I would

like people to be very clear to think big. It's the British Empire; it's an outside operation. This has nothing to do with what you're presented with in the footage on the ground. So, that's what I can say about it.

OGDEN: I would just reiterate what you just said. There is an apparatus in the United States which an American should be very angry about this; in our name, in the name of the United States, is trying to drive the world into a thermonuclear war. This apparatus, which should have left power with the change of the Presidency, is still implanted and is attempting to continue this drive towards thermonuclear war; even though the elected Presidency has decided to take a different course. That was actually one of the elements that was very clear during the Trump press conference that occurred yesterday, that Helga LaRouche cited. I'd like to play an excerpt from that actually in just one moment, but before we move on, Diane you cited that the article that's in this week's {Hamiltonian} tells the true story on what happened in Ukraine; this is titled "Anglo-American War Party Seeks to Blow Up Ukraine, Wreck US-Russian Prospects". That's available on the LaRouche PAC site.

Then, in fact, going back to 2014 – almost three years ago – {Executive Intelligence Review} put together a dossier at that time that told the true story of what was happening on the ground in Ukraine. The title of that was "British Imperial Project in

Ukraine; Violent Coup, Fascist Axioms, Neo-Nazis"; and that's available also on the EIR website. So, a lot of that material will be included in this new dossier that's being put together.

But, let me go and take you to this press conference yesterday that President Trump delivered at the White House. We're just going to play a short, three-minute excerpt; but in that excerpt you'll see that he's very clear that despite this propaganda that a US-Russia cooperation would be some kind of big, bad thing, he says that no, in fact, this would be a very good thing, not a bad thing. We're two nuclear superpowers and nobody wins that war. So in fact, a US-Russia cooperation is a very positive thing; not a negative thing. So, let me just play a little bit of that for you right now:

PRESIDENT TRUMP: [T]he whole Russian thing, that's a ruse. That's a ruse. And by the way, it would be great if we could get along with Russia, just so you understand that.

Now tomorrow, you'll say "Donald Trump wants to get along with Russia, this is terrible." It's not terrible. It's good. We had Hillary Clinton try and do a reset. We had Hillary Clinton give Russia 20 percent of the uranium in our country. You know what uranium is, right? This thing called nuclear weapons like lots of things are done with uranium including some bad things.

Nobody talks about that. I didn't do anything for Russia. I've done nothing for Russia. Hillary Clinton gave them 20 percent of our uranium. Hillary Clinton did a reset, remember? With the stupid plastic button that made us all look like a

bunch

of jerks. Here, take a look. He looked at her like, what the hell

is she doing with that cheap plastic button?

Hillary Clinton – that was the reset, remember it said reset? Now if I do that, oh, I'm a bad guy. If we could get along

with Russia, that's a positive thing. We have a very talented man, Rex Tillerson, who's going to be meeting with them shortly

and I told him. I said "I know politically it's probably not good

for me." The greatest thing I could do is shoot that ship that's

30 miles off shore right out of the water.

Everyone in this country's going to say "oh, it's so great."

That's not great. That's not great. I would love to be able to get along with Russia. Now, you've had a lot of presidents that

haven't taken that tack. Look where we are now. Look where we are

now. So, if I can – now, I love to negotiate things, I do it really well, and all that stuff. But – but it's possible I won't

be able to get along with Putin.

Maybe it is. But I want to just tell you, the false reporting by the media, by you people, the false, horrible, fake

reporting makes it much harder to make a deal with Russia. And probably Putin said "You know?" He's sitting behind his desk and

he's saying "You know, I see what's going on in the United States, I follow it closely. It's going to be impossible for President Trump to ever get along with Russia because of all the

pressure he's got with this fake story." OK?

And that's a shame because if we could get along with Russia – and by the way, China and Japan and everyone. If we could get

along, it would be a positive thing, not a negative thing.

â| Look, it would be much easier for me to be tough on Russia, but then we're not going to make a deal.

Now, I don't know that we're going to make a deal. I don't

know. We might. We might not. But it would be much easier for me

to be so tough – the tougher I am on Russia, the better. But you

know what? I want to do the right thing for the American people.

And to be honest, secondarily, I want to do the right thing for the world.

If Russia and the United States actually got together and

got along – and don't forget, we're a very powerful nuclear country and so are they. There's no up-side. We're a very powerful nuclear country and so are they. I have been briefed.

And I can tell you one thing about a briefing that we're allowed

to say because anybody that ever read the most basic book can say

it, nuclear holocaust would be like no other.

They're a very powerful nuclear country and so are we. If we have

a good relationship with Russia, believe me, that's a good thing,

not a bad thing.

OGDEN: That's directly to the point, and that argument can't be

argued with. One thing that I think is very important that he

included in that answer was not only would it be important for us to get along with Russia, but it would also be important for us to get along with China, with Japan, and all the other countries. But the fact that he named those three countries in specific, I think is extremely significant from the standpoint of Helga LaRouche's point. That now is the time for us to have a new great power relationship with these leading countries – China and Russia primarily – and change the strategic geometry of the whole planet, but also have a completely new economic order. That's now the leading point with this campaign to say OK, Trump should reciprocate Chinese President Xi Jinping's offer to join the AIIB and join the New Silk Road; and should attend this summit that's coming up in May in China. And announce, look we're going to join this New Silk Road; we're going to join this new economic paradigm; we're going to build some big projects; and we're going to create a miraculous, dramatic economic recovery for the United States.

I should just mention, just yesterday down in Houston, Texas, there was a significant event that the Schiller Institute participated in at Texas Southern University. The title of this was "A New Paradigm: Peace Through Economic Development; the Role of China's Belt and Road Initiative. Will the USA Join?" I got a few pictures from this event that I just want to show you. You can see this first picture here is the three featured speakers

sitting at the table there; the Texas Southern University sign.

This is the moderator introducing them. The next picture, the first speaker was Dr. Yunhin Chao[ph] who's the Deputy Consul General of China. You can see on the screen there his power point; it's titled "The Belt and Road Initiative". The next picture, we've got Mrs. Ra Kolif [ph], who's the Consul General

of Egypt. And you can see on the screen there, "Egypt and the New Silk Road"; that's the subject of her power point presentation. The third picture is Mr. Brian Lantz, who is a representative of the Schiller Institute down in Houston, Texas.

And of course, you can see the graphic there, "The World Land-Bridge"; and that's the Schiller Institute's initiative to

expand the idea of the New Silk Road into a World Land-Bridge concept, which obviously the United States would have to be a major player in.

As I said, this is an initiative that Helga LaRouche has called for; for Donald Trump to attend this summit in China and

say we're going to work together and we're going to join the New

Silk Road. And we are in the process of updating this pamphlet,

"The United States Joins the New Silk Road"; this is going to be

an updated completely new, revamped edition of this pamphlet which will be very important for that initiative.

But I did want to call people's attention to some of those

clips from the press conference, because I'm sure people have seen a lot of coverage of this; but some of the most substantial

elements of this probably have not received the play in the

mass

media that they absolutely should be receiving.

So, let me just ask, Diane, if you want to add anything on

that in particular. I do also want to say that we have the Congress back in their districts right now. Congress has left session; they are now conducting town hall meetings and coffee times and all kinds of face-to-face time with the members of Congress. Now is the perfect time to go and put these three initiatives on the table; starting with our campaign to force Glass-Steagall onto the agenda. There is a lot of material for

you to use; you can even print out a copy of this petition and bring it to these town hall meetings and help us collect signatures. But I would emphasize that it's very important to centralize these signatures on the LaRouche PAC website. You can

text "GSACT" to 52886 as a way to sign this petition; and then you can also visit the LaRouche PAC action center – <https://lpac.co/trumpsotu> – to sign the petition. We will be publishing a petition watch over the next ten days; and this is

obviously a countdown to President Trump's address to the joint

session of the United States Congress, which is scheduled for February 28th when Congress returns. The ball is in your court

in terms of attending these town hall meetings around the country

and helping us put this onto the agenda.

But Diane, is there anything you want to say in closing?

SARE: Just one thing I wanted to – on behalf of LaRouche PAC and the Policy Committee – congratulate Russia for having the dedication to revive the Alexandrov Ensemble; which gave their first performance I think yesterday. This is extraordinary.

This was a horrific loss of an entire ensemble, and they auditioned over 2000 people, had their first rehearsal about three weeks ago, and have restored a very important cultural institution both for their nation and the world. I think it underscores what is precious about mankind and the value of our nations collaborating together in friendship on the most beautiful levels of what is universal. So, I did just want to add that.

OGDEN: I do find it ironic, with all of the flurry around the resignation of Michael Flynn, the pretext or occasion of his call to the Russian ambassador was to express his condolences for the loss of the Alexandrov Ensemble on Christmas Day, when their plane crashed and so many of those artists lost their lives. That's something that the Obama administration did not do; did not even acknowledge this major loss that the Russian people felt. So, that's just something to be said.

Let me just close this broadcast. I'd like to thank you, Diane, for joining us. And let me just review: We do have the petition and I cannot repeat enough that we need to increase – at a very rapid pace – the number of signatures on that petition over the coming ten days. We will be publishing this updated dossier on the color revolutions, the truth of what happened in Ukraine and the danger of what is happening in the United States. There will be an International Day of Truth next Thursday, February 23rd, which Helga Zepp-LaRouche has called for. And we

are updating our call for the United States to join the New Silk

Road in the lead-up to this upcoming conference which will be happening in a few months in China. So, those are the three initiatives.

Thank you very much for joining us here today; and please stay tuned to larouchepac.com.